Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Регіон: Львівщина

«Шмат Європи» без рекламної паузи

▶ СТОР. 8—9

Село

Кадастровий переділ

▶ СТОР. 11

Досвід

Крізь терни до зірок

▶ СТОР. 12

№ 4 (5504) СЕРЕДА, 9 СІЧНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Створити інститут професійної, неупередженої державної служби

Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування провів перше засідання та вирішив низку організаційних питань.

Серед основних завдань, що постали перед новосформованим комітетом, — утвердження принципів децентралізації та деконцентрації повноважень під час реформування системи здійснення влади. А також зміцнення й удосконалення правової основи місцевого самоврядування, приведення її у відповідність до базових норм Конституції України та Європейської хартії місцевого самоврядування тощо.

▶ СТОР. 2

І бідні матимуть адвоката

Центр з надання безплатної вторинної правової допомоги відкрито у Рівному. Тут працюватимуть 78 адвокатів, які пройшли спеціальний конкурс і на оплату праці яких з держбюджету виділили 460 тисяч гривень. Вони надаватимуть юридичні послуги соціально вразливим категоріям людей безплатно. Під час затримання правоохоронці повідомляють фахівців новоствореного центру, які чергують цілодобово. Вони ж відразу призначають адвоката, який може оперативно прибути на допомогу. Послугами безплатного захисника вже скористалися у місті Сарни. З наступного року адвоката також надаватимуть людині, яку звинувачують не лише у кримінальних чи адміністративних злочинах, а й у цивільних правопорушеннях. Протягом нинішнього року в області планують створити ще й додаткові міжрайонні центри з надання безплатної вторинної правової допомоги у містах Дубно, Сарни та Кузнецовськ, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА**.

«Нова радість стала, яка не бувала...»

У день Різдва Христового високопосадовці разом із вірянами взяли участь у святкових літургіях та урочистостях у православних храмах.

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак взяв участь в урочистому богослужінні з нагоди Різдва Христового, яке провів Предстоятель Української православної церкви Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Володимир у Києво-Печерській лаврі, *повідомили у прес-службі парламенту.* ***У святі також взяли участь Прем'єр-міністр України Микола Азаров, секретар Ради національної безпеки і оборони Андрій Клюєв, голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов, народні депутати України, урядовці, громадські діячі, кияни та гості Києва. Святкове богослужіння відбувалось у Трапезному храмі Києво-Печерської лаври.***

▶ СТОР. 2

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Я ВАМ ПИШУ...

Гідне життя на словах. А на ділі?

У багатьох газетах постійно читаю, що мета влади — гідне життя громадян України. Я — пенсіонер, мені 74 роки. Про яке гідне життя, про який добробут, достаток можу говорити й на що сподіватися?

За третій квартал 2012 року я одержав надбавку до пенсії — 1 гривню 56 копійок, а за четвертий — відповідно — 3,12. А на лікування мого застарілого радикуліту витратив близько 500 гривень.

Шановна редакціє, пишу про те, що накопичилося в мене на душі. Не вірю вже в гарні слова та багатообіцяючі гасла...

Іван КАЦАРСЬКИЙ.

Владичень Болградського району Одеської області.

ПОДІЇ

Порахують усіх безхатченків

У Житомирі розпочався перепис безхатченків. Соціальні патрулі об'їжджають місця, де ті найчастіше збираються. У зимові дні це не тільки вокзали та покинуті будівлі, а й місця обігріву. У спеціально облаштованому наметі вони можуть безплатно поїсти. Соціальне патрулювання в Житомирі триватиме до кінця березня, **передає наш власкор Олексій КАВУН**.

Після аварії на шахті

На Донеччині поховали трьох гірників, які загинули під час аварії на підприємстві «ДТЕК Шахта «Комсомолець Донбасу» 3 січня. У п'ятницю ввечері рятувальники виявили без ознак життя двох гірників. Тіло ще одного шахтаря знайшли напередодні. Як повідомлялося, під час раптового викиду метану під землею на горизонті 810 метрів перебувало 327 осіб, безпосередньо на місці аварії — четверо. Один із робітників самостійно залишив небезпечну ділянку, скориставшись саморятівником. Гірника госпіталізовано із отруєнням рудничним газом та струсом мозку. Пошуки трьох його напарників (прохідника, машиніста гірничовиймальних машин та помічника начальника дільниці) здійснювали п'ять взводів гірничорятувальників, робітники шахти — загалом близько 550 осіб.

▶ СТОР. 4

Сиротам відшкодовано 50 тисяч гривень

На Хмельниччині тільки після прокурорських перевірок було поновлено права майже півсотні дітей-сиріт, на їх користь відшкодовано 50 тисяч гривень. Про це повідомив прокурор області Юрій Голуб. Так, у Славутському районі тільки через суд вдалось стягнути з держпідприємства понад 11 тисяч гривень боргу з виплати зарплати померлого батька на користь дітей. А після втручання Шепетівського міжрайпрокурора службові особи Серединецької сільради оформили за дитиною-сиротою право власності на будинок та близько восьми гектарів землі, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК**.

КОРОТКО

■ Міненерго наказало готувати до приватизації 13 вугільних підприємств. До числа таких входять: «Волиньвугілля», «Донецька енергетична компанія», «Макіїввугілля», «Красноармійськвугілля», «Артемвугілля», «Львіввугілля», «Орджонікідзевугілля», «Шахтарськантрацит», «Торезантрацит», «Сніжнеантрацит», «Луганськвугілля», «Первомайськвугілля», «Донбасантрацит» **(УНІАН)**.

■ Сьогодні Кабмін планує затвердити план реалізації указу Президента про проведення у 2013-му Року дитячої творчості **(РБК-Україна)**.

■ ДАІ просить водіїв пильнувати на слизькій дорозі **(УНІАН)**.

Кількість підприємців, що використовують спрощену систему оподаткування, торік зросла до 1,3 мільйона (УНІАН)

«Нова радість стала, яка не бувала...»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Президент України Віктор Янукович був присутній на святковій літургії у Свято-Успенському Святогорському Зимненському жіночому монастирі в селі Зимне Волинської області **(на знімку)**. Різдвяну літургію відправив керуючий справами УПЦ, архієпископ Бориспільський Антоній. **Як повідомляє офіційне інтернет-представництво глави держави,** В. Янукович передав настоятельниці монастиря ігумені Стефані церковний посуд для здійснення обряду освячення хліба, пшениці, вина та єлею. На згадку про перебування у монастирі керуючий справами УПЦ, архієпископ Бориспільський Антоній та ігуменя Стефана подарували Президенту Зимненську ікону Божої матері. Після завершення Різдвяної літургії Віктор Янукович оглянув монастир і відвідав печери преподобного Варлаама та храм святої Юліанії княгині Ольшанської.

Фото Валерія МЕЛЬНИКА (прес-служба Президента України).

Створити інститут професійної, неупередженої державної служби

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час засідання було також ухвалено рішення про створення п'яти підкомітетів. Так, головою підкомітету з питань місцевого самоврядування обрано народного депутата Євгена Карташова. Підкомітет опікуватиметься питаннями, пов'язаними із засадами місцевого самоврядування та органами самоорганізації населення; законодавчим регулюванням статусу депутатів Верховної Ради АРК, депутатів місцевих рад, сільських, селищних, міських голів; спеціальним статусом міст Києва та Севастополя; службою в органах місцевого самоврядування, міжмуніципальною співпрацею.

Підкомітет з питань виборчого законодавства та об'єднання громадян очолив народний депутат Володимир Бондаренко. Предметами його відання є питання законодавчого регулювання виборів, референдумів та інших форм безпосереднього волевиявлення громадян. До компетенції підкомітету також належать питання статусу та діяльності Центральної виборчої комісії, Державного реєстру виборців. Народний депутат Олег Буховець обраний головою підкомітету з питань органів виконавчої влади.

Підкомітет розглядатиме, зокрема, питання законодавчого забезпечення діяльності Президента, Кабінету Міністрів, центральних органів виконавчої влади.

Головою підкомітету з питань державного будівництва обрано народного депутата Василя Гладія. До предметів його відання віднесено питання державних символів та державних нагород, знаменних подій, пам'ятних дат та ювілеїв, адміністративно-територіального устрою України.

Питаннями формування та виконання місцевих бюджетів, в тому числі міжбюджетних відносин, опікуватиметься підкомітет з питань місцевих бюджетів та комунальної власності, який очолив Олександр Дудка. До відання підкомітету віднесено також питання щодо статусу об'єктів комунальної та спільної власності територіальних громад, земельних відносин і землекористування, житлово-комунального господарства.

ФОТОФАКТ

Голова Комітету з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики Спірідон Кілінкаров і завідувач секретаріату комітету Юрій Манцевич під час підготовки до засідання, на якому буде, зокрема, розглянуто проект закону «Про енергетичну ефективність житлових та громадських будівель».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У ФРАКЦІЯХ

Коштибюджету мають справедливо розподілятися між регіонами

Завдання народних депутатів — забезпечити справедливий розподіл коштів державного бюджету між регіонами. Таку точку зору висловив народний депутат від ВО «Свобода» Олег Панькевич, перебуваючи на Львівщині. «Ми контролюватимемо справедливість розподілу, застосовуючи всі свої депутатські повноваження, у тому числі працюючи з міністерствами», — додав він.

«Громада може бути певною, що народні депутати від Львівщини, які пройшли і в мажоритарних округах, і за списками, робитимуть усе для обстоювання інтересів свого краю, — зазначив Олег Панькевич. — Однак питання так званого «лобіювання» — це передусім питання справедливого розподілу коштів державного бюджету. Нині на жителя Львівщини припадає в десятки разів менше трансфертів із держбюджету, ніж на жителя Донецької області. Але й мешканець Донеччини цих грошей не бачить, бо кошторис, як і всі фінансові механізми чинної влади, працює виключно на цю владу та олігархів».

Парламентарій повідомив також, що складено перелік усіх субвенцій, державних програм, централізованих заходів міністерств, кошти яких потенційно можуть бути залучені на Львівщину. І «Свобода» контролюватиме справедливість їх розподілу.

Народний депутат вважає, що самим внесенням змін до закону про державний бюджет питання справедливого розподілу цих надходжень не вирішити. Потрібно змінювати систему влади в Україні і саму владу, переконаний він. Адже бюджет має бути інструментом задоволення потреб громади, інструментом розвитку держави та всіх її територій.

Водночас, як повідомив у коментарі «Голосу України» заступник голови фракції ВО «Свобода» Андрій Мохник, відповідний законопроект нині перебуває на стадії підготовки, тож про його розгляд у сесійній залі цього тижня поки що не йдеться. «Законопроекти мають певний порядок проходження, зокрема, розгляд у комітетах. Якщо до того часу його зареєструють і він буде розглянутий комітетом, то, очевидно, ми його пропонуватимемо на погоджувальній раді (відбудеться сьогодні). Якщо ні, то діятимемо відповідно до процедури — подання, розгляд у комітеті, погоджувальна рада і розгляд у сесійній залі», — зауважив парламентарій.

ДОСЛІВНО

Народний депутат Олег ПАНЬКЕВИЧ:

«Маємо сумний приклад з Євро-2012, коли на Львівщину було спрямовано мільярди з держбюджету, але область не отримала ні додаткових робочих місць, ні збільшення надходжень до місцевих бюджетів, ні вирішення інших нагальних проблем регіону. А все через те, що громаду і органи місцевого самоврядування усунули від участі в розподілі цих коштів».

«УДАР» пропонує парламенту підтримати євроінтеграцію

Фракція політичної партії «УДАР» Віталія Кличка» пропонує парламенту напередодні саміту Україна — ЄС ухвалити заяву на підтримку євроінтеграції. «Ударівці» вже зареєстрували заяву «Про реалізацію євроінтеграційних прагнень Українського народу та укладення Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом».

У заяві пропонується парламенту та уряду України активізувати роботу щодо прискорення підписання Угоди.

Фракція виступає за те, щоб якнайшвидше:

— ухвалити Виборчий кодекс, для розробки якого створити спеціальну комісію;

— зробити невідкладні законодавчі кроки для звільнення засуджених за політичними мотивами, зокрема Юлії Тимошенко і Юрія Луценка, і поновити їх у громадянських і політичних правах шляхом внесення змін до законів України щодо унеможливлення політичних репресій та вибіркового правосуддя;

— протягом 2013 року законодавчо забезпечити виконання галузевих реформ, визначених у спільно погодженому Порядку денному асоціації Україна — ЄС;

— удосконалити механізм парламентського контролю за відповідністю законодавства України законодавству Європейського Союзу та виконанням Україною зобов'язань перед ЄС.

Також автори пропонують вимагати від Президента України виконати всі передумови для підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у 2013 році.

«Парламент повинен зіграти в євроінтеграційних процесах активну роль», — переконаний Віталій Кличко.

Крім того, лідер фракції переконаний, що головування України в ОБСЄ має сприяти поверненню нашої країни на демократичний шлях розвитку. А успішне виконання почесної і важливої місії — рік очолювати одну з найавторитетніших міжнародних організацій — може сприяти процесу євроінтеграції України. Про це йдеться в коментарі Віталія Кличка для преси.

Політик вважає, що лише «від офіційного Києва залежить, щоб головування в ОБСЄ не стало для України формальністю».

Також, на його думку, парламент і, зокрема, опозиція, повинні так само докласти зусиль для того, щоб головування України було успішним. «Київ визначив важливими напрямами цього року врегулювання тривалих конфліктів і боротьбу з торгівлею людьми. Щоб сприяти першому — потрібно нарощувати свій авторитет у регіоні, аби голос Києва було почуто при врегулюванні конфліктів», — вважає він.

Вл. інф.

Перегляд пенсійної реформи — перший тест?

Одним із найрезонансніших та тестових законопроектів є пропозиція скасувати пенсійну реформу. Таку думку висловив голова Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко. За його словами, більшість народних депутатів обіцяли, що одним із першочергових рішень у Верховній Раді сьомого скликання буде скасування пенсійної реформи.

«Якщо виходити з того, що всі політичні сили та депутати-мажоритарники виконають свої передвиборні обіцянки, то в парламенті нинішнього скликання є 226 голосів для ухвалення даного рішення», — зазначив голова Комітету.

На думку Миколи Томенка, фактично це голосування буде першим тестом і чітко продемонструє, скільки депутатів уже в перші місяці роботи Верховної Ради готові піти на обман своїх виборців та відмовитися від своєї передвиборної програми.

«Цілком очевидно, що Міністерство праці та соціальної політики повинно сьогодні ініціювати дискусію про те, якою після скасування нинішньої пенсійної реформи має бути цивілізована пенсійна реформа», — наголосив Микола Томенко, **повідомляє його пресслужба.**

Батьки-одинаки зможуть розраховувати на першочергове отримання житла

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Народні депутати — члени міжфракційного депутатського об'єднання «Рівні можливості» зареєстрували у Верховній Раді три законопроекти. Вони спрямовані на попередження насилля в сім'ї, обмеження завуальованої торгівлі дітьми та забезпечення рівного соціального захисту матерів і батьків, що одні виховують дитину.

Законопроектом «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо врегулювання питання відповідальності за вчинення насильства в сім'ї» (реєстр. №1181), авторами якого є члени об'єднання «Рівні можливості» Ірина Геращенко («УДАР»), Олена Кондратюк («Батьківщина»), Ірина Бережна (ПР), Ростислав Павленко («УДАР»), Борис Тарасюк («Батьківщина»), Павло Розенко («УДАР»), Лілія Гриневич («Батьківщина»), Ольга Бєлькова («УДАР»), пропонується відмовитися від практики штрафів, натомість активно застосовувати до тих, хто знущається над родиною, виправні роботи та адміністративний арешт. Зокрема, народні депутати наголошують, що лише протягом минулого року правоохоронні органи отримали майже 85 тисяч заяв щодо домашнього насилля, жертвами якого стають переважно жінки та діти. Як правило, зауважують автори законопроекту, проти домашніх садистів або взагалі не застосовують жодних заходів покарання, або присуджують штраф, який часто змушена платити сама родина.

Проектом закону «Про внесення змін до Сімейного кодексу України» (щодо визначення походження дитини, батьки якої не перебувають у шлюбі) (реєстр. №1180), пропонується встановлення виключного судового порядку в разі, коли необхідно визначити походження дитини, якщо один із батьків є іноземцем або особою без громадянства. На думку авторів, ухвалення документа зменшить можливості для завуальованої торгівлі дітьми в Україні.

Законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення рівності прав одиноких матерів та одиноких батьків» (реєстр. №1179), авторами якого є співголови об'єднання Ірина Бережна та Ірина Геращенко, змінами до Житлового кодексу Української РСР пропонує зарахувати одиноких батьків, які потребують поліпшення житлових умов, до категорій осіб, що мають право на першочергове отримання житла.

Також законопроектом передбачено зміни до Закону «Про зайнятість населення». Згідно з ними, одиноких батьків, які мають дітей віком до 14 років або дітей-інвалідів, зарахувати до працездатних громадян у працездатному віці, що потребують соціального захисту і не здатні на рівних конкурувати на ринку праці. Їм держава надаватиме додаткові гарантії щодо працевлаштування. Окрім того, з метою забезпечення рівних прав жінок та чоловіків на судовий захист пропонується передбачити, що безпосередньо в районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судах розглядатимуть, зокрема, спори про відмову у прийнятті на роботу одиноких батьків за наявності дитини віком до чотирнадцяти років.

ДОВІДКОВО

Члени міжфракційного об'єднання під час роботи у Верховній Раді нового скликання зосередяться на двох ключових темах: відстоюванні гендерної рівності, зокрема і в питаннях активного залучення жінок до суспільно-політичного життя, а також розробці і лобіюванні спільних законодавчих ініціатив, що стосуються боротьби з домашнім насиллям, захистом прав жінок і дітей, створенням рівних можливостей для чоловіків і жінок у різних сферах суспільного життя.

Автори проекту вважають, що прийняття запропонованих змін дасть змогу привести права одиноких батьків у відповідність із принципами гендерної рівності та соціальної справедливості та зрівняти їх із відповідними правами одиноких матерів.

На думку співголови об'єднання І. Геращенко, в попередньому складі парламенту міжфракційному об'єднанню вдалося активізувати тему гендерної рівності та привернути увагу суспільства до неприпустимості будь-якої дискримінації за цим принципом, а також сприяти тому, що політичні партії збільшили присутність жінок у виборчих списках. У Верховній Раді нового скликання представництво жінок збільшено на два відсотки і вони краще представлені серед керівництва парламентських комітетів. І. Геращенко вважає, що це сприятиме пошуку компромісу, толерантності і професійності в роботі українського парламенту.

Окрім того, наголосила співголова об'єднання, планується й надалі проводити активну роботу, спрямовану на виконання Україною своїх міжнародних зобов'язань у питаннях гендерної рівності і збільшення присутності жінок у владі.

Чиновники звітують перед веб-камерами

Нові форми роботи почали втілювати практично з першого дня нового року в Кіровоградській обласній раді. Тут уперше за роки існування пройшла відеонарада в режимі реального часу.

На інтернетний зв'язок вийшли представники 23 із 25 наявних в області органів місцевого самоврядування районного рівня і міст обласного підпорядкування.

У режимі онлайн учасники вебінару обговорили питання підготовки і виконання програми розвитку місцевого самоврядування Кіровоградщини на 2013 рік, особливості підготовки до відзначення 75-річчя від дня створення області, яке святкуватимуть наступного року, та роботу обласної асоціації органів місцевого самоврядування.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.

Фото автора.

На три депутатські крісла є 23 кандидати

САМОВРЯДУВАННЯ

Саме таку кількість охочих стати депутатами представницького органу області зареєструвала Івано-Франківська територіальна виборча комісія (ТВК) і оприлюднила їхній список.

Нагадаємо, що восьмеро представників Івано-Франківської обласної ради стали народними депутатами України. П'ятьох із них уже замістили їхні політичні побратими відповідно до черговості кандидатів у депутати у виборчих списках партій. Вакантними залишаються ще три депутатських «крісла». Хто їх займе, покажуть результати проміжних виборів, які 27 січня відбудуться у трьох мажоритарних округах Прикарпаття.

Судячи з кількості кандидатів, оптимістичні домовленості про «непоборювання» найуспішніших місцевих політичних гравців — всеукраїнських об'єднань «Свобода», «Батьківщина» та партії «Фронт змін» — не зовсім поділяють інші політичні сили. До прикладу, у Надвірнянському виборчому окрузі (ВО) №25 конкуруватимуть між собою дев'ятеро осіб, політична приналежність яких охоплює як крайніх «лівих», так і крайніх «правих». По Снятинському ВО №36 балотуються шість кандидатів. В Івано-Франківську (ВО №43) за депутатський мандат змагатимуться восьмеро. Серед них — єдина жінка, представниця «Рідної Вітчизни» Христина Марущак і двоє журналістів: головний редактор газети «Анонс-контракт» Олег Олексюк («Україна Соборна») та працівник обласного телебачення «Галичина», («свободівець») Іван Харук.

Як повідомив секретар ТВК Василь Аронець, проміжні вибори до Івано-Франківської обласної ради коштуватимуть місцевому бюджету майже 1 мільйон 800 тисяч гривень.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

У НОМЕР

Комуністи наполягатимуть на скасуванні медичних новацій

Народний депутат від КПУ Ірина Спіріна привітала дітей Дніпропетровська з Новим роком і Різдвом. Депутат відвідала новорічну казку в міській філармонії. На святі, **повідомляє прес-служба КПУ,** були присутні діти прихильників Комуністичної партії, а також із малозабезпечених сімей.

«Сподіваюся, що 2013 рік буде легший й вдаліший, ніж попередній, а я й наша фракція робитимемо все для цього. Уже сьогодні депутатами від КПУ ініційована низка соціальних питань, ми наполягаємо на скасуванні медичної реформи, перегляді бюджету й масі інших хвилюючих країну питань», — сказала парламентарій, звертаючись до присутніх.

І. Спіріна відзначила, що, за прогнозами експертів, нинішній рік буде важкий з економічної точки зору, і світова криза боляче вдарить по Україні. «Нам усім потрібно набратися сил, надавати підтримку одне одному, щоб пережити ці важкі часи. Щиро вітаю вас зі святами, бажаю вам доброти, терпіння, взаємодопомоги, міцних і щиросердних зв'язків із рідними і близькими», — сказала депутат.

ТОЧКА ЗОРУ

Запорука ефективності роботи судової системи...

Головною подією минулого року є прийняття нового Кримінального процесуального кодексу України. Таку думку висловив **народний депутат від фракції Партії регіонів, заступник голови Комітету з питань верховенства права і правосуддя Дмитро Шпенов, повідомляє його прес-служба.** Серед основних нововведень документа: скасування повернення судом справи на додаткове розслідування більше не дасть змоги затягувати розгляд справ. Крім того, утримання під вартою з найпопулярнішого запобіжного заходу, яким він був досі, стало заходом винятковим. «Окремої уваги заслуговує запровадження суду присяжних, наявність якого у світі вважається показником демократії, справедливості, невід'ємної складової захисту прав особи і способом забезпечення права на справедливий суд», — підкреслив політик.

Також він зауважив, що в 2012 році розпочато третій набір кандидатів на посаду судді за новою процедурою, передбаченою Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

«Високий рівень знань майбутніх суддів — запорука ефективності роботи судової системи. Саме тому було розроблено новий спосіб добору, прозоріший, демократичніший і водночас об'єктивніший і справедливіший, заснований на особистісних досягненнях кандидатів», — відзначив політик. За його словами, у доборі взяли участь понад 3500 осіб, і вперше тестування було організовано в єдиному місці, що істотно поліпшило якість адміністрування й контролю над складанням тесту, а також забезпечило рівні умови для всіх кандидатів.

Важливим кроком депутат назвав також прийняття закону, яким впроваджена можливість проведення судових засідань у режимі відеоконференцій з господарських, цивільних та адміністративних справ. «Ми живемо в XXI столітті, і така можливість, до речі, реалізована в деяких країнах, — уже вимога часу. Суди в такий спосіб зможуть розглядати справи оперативніше, а громадяни — заощаджувати кошти, які витрачаються на поїздки на судові засідання», — впевнений він.

Кажучи про перспективи реформування судової системи в нинішньому році, політик зазначив, що цьому питанню нині особливу увагу приділяє Конституційна асамблея. «Не виключено, що вже в 2013-му напрацювання Асамблеї буде представлено на розгляд Верховної Ради, що може стати новим етапом судової реформи», — підсумував Дмитро Шпенов.

Католики під час театралізованої ходи вулицями Хмельницького принесли дари новонародженому Ісусу. Ними стали ладан, золото і мирра, які символічно було покладено біля пам'ятника «Ангел скорботи», *передає наш власкор Ірина Козак*

Україна заплатила «Газпрому» 618 мільйонів доларів за імпортований у грудні газ *(УНІАН)*

Після аварії на шахті

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Пошук ускладнювала непроста ситуація під землею, де в атмосфері зберігався високий вміст метану. За словами голови первинної профспілкової організації шахти Геннадія Іванова, пошуково-рятувальна операція велася із надзвичайними заходами обережності, а для зниження вмісту небезпечного газу було включено додаткову систему вентилювання аварійної дільниці. Останнього потерпілого виявили за дев'ять метрів від кінця вибою. Для цього рятувальникам потрібно було вручну розібрали завал довжиною кілька десятків метрів, що утворився після викиду та обвалення породи.

Прокурор Донецької області Володимир Вишинський, який провів на шахті виїзну оперативну нараду із працівниками правоохоронних органів, співробітниками підприємства та членами спеціальної комісії з питань розслідування причин аварії, доручив розслідування факту вибуху слідчому підрозділу ГУМВС України в області. Під час наради обговорено план невідкладних дій щодо об'єктивного встановлення причин трагедії.

У прес-центрі компанії ДТЕК повідомили, що під час аварії 3 січня на шахті спрацювала автоматична система зняття напруги з обладнання на аварійній дільниці, що дало змогу уникнути вибуху метаноповітряної суміші та більших жертв. Така система була встановлена в рамках інвестиційних заходів із підвищення безпеки праці на шахті. Торік на такі цілі на підприємстві витрачено 47 мільйонів гривень — на 24 відсотка більше, ніж у попередньому році. Компанія обіцяє надати допомогу родинам загиблих та потерпілому гірнику.

У перші дні після аварії батько одного з загиблих Єгор Процик звинувачував керівництво підприємства у порушенні правил безпеки. «За людей не вважають узагалі наших синів, тих, хто тут працює, — заявив він журналістам. — Їм потрібні тільки тонни — два, три мільйони тонн, тепер п'ять мільйонів тонн треба давати. 30 числа був великий газ, 47% газу було. Цей вибій мали закрити».

— ДТЕК максимально відкрита для проведення об'єктивного розслідування причин аварії, — запевнив генеральний директор підприємства Максим Тимченко. — Ретельно перевіряються усі свідчення, в тому числі родичів загиблих шахтарів. Причини інциденту з'ясовують. Тепер представники державної комісії зможуть провести роботу на місці аварії. Разом із незалежними експертами перевірятимуть прилади контролю. Опитують співробітників шахти, які працювали у зміну, коли стався викид метану.

Генеральний директор закликав не робити висновків до офіційного встановлення причин аварії: «Запевняю, що за підсумками розслідування буде вжито дуже жорстких заходів, незважаючи на чини і попередні заслуги. ДТЕК приділяє велику увагу охороні праці. Інвестиції в цей напрямок на вугільних підприємствах компанії у 2012 році становили понад 400 мільйонів гривень. Доки на наших шахтах будуть гинути люди, роботу у цьому напряму ніколи не визнають задовільною».

А тим часом у територіальному управлінні Держгірпромнагляду в Донецькій області стурбовані ситуацією з виробничим травматизмом на малих шахтах. Голова Державної служби гірничого нагляду та промислової безпеки України Олександр Хохотва під час наради в Донецьку підкреслив необхідність перегляду проектних рішень для всіх таких вугільних підприємств, які працюють із порушенням законодавства з охорони праці. «Ми не маємо права допускати будівництво подібних шахт, бо це не шахти, а діри, де використовується пекельна праця», — сказав голова служби.

Ліна КУЩ.

ДОВІДКОВО

На підприємствах Донецької області у 2012 році було травмовано 3692 особи — на 236 менше, ніж у попередньому році. Водночас рівень смертельного травматизму збільшився на 3 випадки (зі 139 до 142).

У вугільній промисловості рівень смертельного травматизму зменшився на 11 випадків порівняно з 2011 роком.

Аналіз свідчить, що 63% нещасних випадків зі смертельним наслідком сталося з організаційних причин, 24% — з технічних і 13% — з психофізіологічних.

Рівненський дідух — із роду велетнів

Хоч, за словами його творця, майстра соломоплетіння Миколи Огородника, він красен не висотою, а життєдайною силою.

Уже декілька років поспіль у переддень Різдва Христового на центральній площі Рівного, майдані Незалежності, «господарем» стає дідух — древня українська прикраса, символ добра і добробуту. І кожного разу цей оберіг з'являється завдяки Миколі Огороднику, керманичу ремісничого хутора «Плугаки», що у селі Дермань Здолбунівського району.

Цікаво, що кожен наступний плугаківський дідух щоразу масштабніший від свого попередника. Цьогорічний висотою у 4,2 метра. На виготовлення різдвяного оберегу, який складається з десяти традиційних ярусів і стоїть на трьох ногах, господар із родиною витратив місяць, а ще — майже три копи солом'яного матеріалу: 101 пучок жита, пшениці, вівса, льону та ячменю (на основу витвору) та 350 метрів стрічки (на оздоблення).

Автор оберегу каже, що не ставив за мету створити найбільшого дідуха в Україні, хоч цілком можливо, що й нинішнього року, як і раніше, плугаківський витвір за висотою знову перевершить своїх побратимів.

Унікальним Микола Огородник вважає дідуха також за енергетикою, адже виготовлений він у садибі, якій понад 200 років. Господар «Плугаків» каже, що провів спеціальне дослідження, в результаті якого виявив на території садиби місця, що мають надзвичайно потужну енергетику — так звані місця сили. Саме на одному з таких місць дідух простояв цілу добу після виготовлення і, за словами народного майстра, набрав потужного енергетичного заряду — для людей, щоб вони, перебуваючи біля дідуха, заряджалися життєрадісним оптимізмом.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область

На знімку: Микола Огородник творив своє дітище у садибі, якій два століття.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

У дорогу візьмуть колядки

«Для тих, хто в дорозі» — так називається концерт, який дали музиканти муніципального Галицького камерного оркестру на залізничному вокзалі Тернополя. У їх виконанні звучали найвідоміші українські та іноземні колядки, різдвяні пісні. Такі концерти вже стають традицією. За словами керівника оркестру Василя Феленчака, музиканти хочуть подарувати гарний настрій і враження усім, хто від'їжджає з Тернополя. Але концерт не лише для пасажирів. Чимало жителів обласного центру прийшли у вечірню пору на вокзал, щоб разом поколядувати.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Різдвяна хресна хода, в якій взяли участь кілька сотень городян, відбулася у Севастополі.

Фото Василя БАТАНОВА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Чотирма мовами

Своєрідним подарунком для батьків став різдвяний концерт їхніх дітей, які за допомогою громадської організації «Французький альянс» вивчають іноземні мови. Започатковано цей проект у Бердичеві (Житомирська обл.) чотири місяці тому. Крім французької, діти вивчають також польську, англійську та німецьку мови. А ще — знайомляться з традиціями різних країн. Скільки мов ти знаєш, стільки разів ти людина, переконані юні вихованці «Французького альянсу».

Олексій КАВУН.

Різдвяні новосілля

Напередодні Різдва Христового 13 сімей, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, які нині проживають на Сумщині, отримали ключі від нових квартир. Згідно з державною програмою на придбання цього житла було витрачено 3,7 мільйона гривень.

Старість в радість

...коли про тебе пам'ятають і дбають незнайомі люди. Минулими вихідними у сумському будинку для людей похилого віку відбувся урочистий фінал благодійної акції «Старість в радість». Новорічні подарунки для самотніх старих сумчани збирали три тижні грудня. У 260 подарункових наборах були теплі речі, піжами, чайні сервізи, вітальні листівки, солодощі тощо. Вручення супроводжувалося урочистим концертом, в якому взяли участь професійні і самодіяльні митці обласного центру. Ініціатори акції — три молоді сумчанки — вирішили не зупинятися на цьому і нині вже планують нові благодійні акції: до Дня захисника Вітчизни і 8 Березня.

Владислав ЖМУРКОВ.

ЦИФРА

1 мільярд 731 мільйон гривень

податків і зборів заплатили севастопольці у бюджет торік. Таким чином, місто встановило подвійний рекорд: на 91 мільйон зросли відрахування до держбюджету, а міська скарбниця поповнилася сумою, яка на більш ніж чверть перевищує результат 2011 року.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Маршруток поменшало, але місць у них стало більше

Після свят громадський транспорт у Хмельницькому запрацював по-новому. Міська влада модернізувала маршрутну мережу, врахувавши зміни пасажирських та транспортних потоків.

Для зменшення фінансового навантаження на комунальне підприємство «Електротранс» соціальні маршрути за новою схемою пропорційно розподілені між підприємствами, що стали переможцями конкурсу. Загалом у місті працюватиме 398 транспортних засобів. Хоча кількість транспорту зменшено майже на чотири десятки одиниць, зате збільшено пасажировмісність діючих.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Інвестують у порошок

Інвестицію в 100 мільйонів гривень планує вкласти в Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині в 2013 році одна з найбільших агропромислових компаній України, збудувавши завод з переробки яєць на яєчний порошок. У приміському селі Гуменці цей холдинг уже має потужну сучасну птахофабрику. У вересні минулого року керівництво компанії заявило, що на цьому підприємстві вироблятимуть ще й біогаз, який експортуватимуть до країн Європейського союзу.

Як інформує начальник Головного управління агропромислового розвитку Хмельницької облдержадміністрації Олег Стрілецький, нині вирішується питання про відведення земельної ділянки для спорудження заводу.

Віра ШПИЛЬОВА.

На Волині двоє дітей пішли колядувати і не повернулися (УНІАН)

Нові мітинги про давнє

Учора біля будівлі прокуратури міста Києва відбувся черговий мітинг проти запланованого будівництва в Десятинному провулку. Там, нагадаємо, на місці зруйнованих старих споруд Українська православна церква Київського патріархату планує звести будівлю «господарського» призначення. Організатори та учасники акції вимагають від правоохоронців заборонити проведення будь-яких будівельних робіт. Адже потенційний будмайданчик входить одразу до кількох заповідників. Крім того, саме там, мовляв, було виявлено залишки фундаменту понад 1000-літнього Княжого палацу. Як повідомив Віталій Черняховський, головний координатор громадянської кампанії «Форум порятунку Києва», наразі прокуратурою міста за фактом попереднього звернення громадськості відкрито провадження. «Станом на сьогодні заходів прокурорського реагування не вживалося. Але, судячи з розмови, прокуратура не виключає, що, можливо, з'явиться подання на скасування дозволу на виконання будівельних робіт протягом найближчого часу», — каже В. Черняховський. Тим часом, як повідомляє прес-служба народного депутата, голови підкомітету з питань охорони та популяризації культурної спадщини Олександра Бригинця, у будівлі, проти зведення якої й виступає громадськість, обіцяють створити музей. Та це — плани на майбутнє. А вже сьогодні із противниками будівництва має зустрітися прокурор Києва.

Фото Олега ПЕТРАСЮКА (Укрінформ).

Двадцять два поверхи в кредит

У центрі Луганська зводиться 22-поверховий будинок, який увійшов до програми іпотечного кредитування «Доступне житло». Як зазначають забудовники, зацікавленість потенційних покупців ним чимала — багатоповерхівка розташована в центрі міста.

Побував на будівельному майданчику й голова облдержадміністрації Володимир Пристук **(на знімку — у центрі)**. За його словами, на Луганщині досі будувалося дуже мало житла. 2012 року, наприклад, в експлуатацію введено близько 170 тисяч кв. м. І хоча це в 2,3 разу більше, ніж планувалося, все ж таки частка багатоповерхового будівництва виявилася невеликою — лише 15,1 тисячі кв. м., все інше — індивідуальна забудова.

Керівники області нинішнього року мають намір змінити ситуацію.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Фото прес-служби облдержадміністрації.

Квиток є, рейсу немає

«АероСвіт» продовжує «радувати» своїх пасажирів

Учора український авіаперевізник «АероСвіт» скасував 17 рейсів — вісім на прибуття та дев'ять на відправлення. Сотні людей у святковий період опинились у транспортній пастці. Виклавши сотні євро за квитки, вони не змогли вчасно повернутися додому чи вирушити у подорож. Однак тим, хто постраждав від «АероСвіту» учора, насправді ще пощастило. Про відміну рейсів зранку повідомила пресслужба аеропорту «Бориспіль», тому в них був час для того, щоб обміняти квитки. В значно гіршому становищі опинилися наші співвітчизники, які протягом останніх трьох діб через відкладені рейси з величезними труднощами і фінансовими втратами діставалися України.

Через те, що ситуація з «АероСвітом» залишається непередбачуваною, прес-служба «Борисполя» просить пасажирів заздалегідь перевіряти, відбудеться рейс чи ні. Дізнатися про статус рейсів можна на сайті аеропорту: www.kbp.aero. Детальнішу інформацію можна уточнювати у довідковій службі авіаперевізника за телефонами +380567407000 та 0800509800.

Водночас, ця інформація вже не допоможе тим, хто повертався із закордону 6 та 7 січня. Так, на момент, коли верстався номер, близько ста людей залишалися в аеропорту міста Хошимін (В'єтнам). Один із пасажирів Ігор Тітов через соціальні мережі вчора написав: «Ми вже більше доби чекаємо рейсу. Літак заарештовано. МЗС відмовився давати гарантію оплати боргу. Борг — 50 тисяч доларів перед аеропортом за паливо. Пасажири готові були заплатити з власної кишені, капітан борту відмовився брати гроші. Ми в пастці, вже друга ніч в очікуванні рейсу. Допоможіть, розповсюдьте серед ЗМІ, потрібно змусити МЗС нас звідси витягти!». У відповідь вітчизняне закордонне відомство запевнило в офіційному повідомленні, що «Посольством України у В'єтнамі вживаються заходи щодо надання необхідної консульської допомоги українським пасажирам для їх повернення на Батьківщину».

Не краща ситуація склалася і з рейсами з Нью-Йорка, Стокгольма, Варшави, Ташкента, Будапешта.

Усюди пасажирам довелося чекати, шукати підтримки українських дипломатів, або просто купувати новий і дорогий квиток, бо політ в один бік, та ще й оплачений в останню хвилину, коштує набагато дорожче. Приміром Марина І. витратила чимало сил і грошей, щоб на Різдво потрапити додому. Лише приїхавши в аеропорт Варшави, вона довідалася, що рейс переноситься. Заздалегідь дівчину ніхто не попередив. Щоб встигнути на свято, вона була змушена купити квиток вже іншого перевізника, прилетіти до Києва на останні кошти, маючи в кишені 12 гривень. Тепер Марина збирається вимагати від «АероСвіту» повного відшкодування. Однак її цілком обгрунтовані вимоги можуть так і залишитися не задоволеними через те, що авіаперевізник вже почав процедуру санації, хоча наголошує, що він не є банкрутом.

«Голос України» попросив компанію пояснити, чи відшкодують збитки постраждалим пасажирам і що робиться для того, аби така ситуація не повторилася. Натомість газета отримала коментар, у якому всю провину за сотні зіпсованих мандрівок та відрядженьь «АероСвіт» поклав на... журналістів. «Рішення аеропортів та хендлінгових компаній було спровоковано викривленою інформацією у ряді Інтернет-видань про нібито визнання «АероСвіту» банкрутом. Контрагенти, згідно з їхніми запитами, остерігалися припинення оперування та розрахунків українським перевізником за надане обслуговування», — йдеться у відповіді. Але, що робити тим людям, які сьогодні мають на руках квитки на рейси «АероСвіту», в компанії не кажуть.

Тетяна ПАСОВА.

Чудо-вертеп створили монахи-францисканці

Історію Різдва Христового відтворено в храмі святого апостола Петра, що в Тернополі. Створили найбільший в Україні вертеп (висота — 23 метри, ширина — 40) монахи-францисканці. Роблять вони це, починаючи з 2006 року, але щоразу не перестають дивувати тернополян і гостей міста, додаючи нові елементи у вертепне дійство. Цьогоріч, наприклад, це рухомі постаті князя Володимира та княгині Ольги, митрополита Андрія Шептицького та патріарха Йосифа Сліпого, гойдалки з дітьми тощо.

У центрі діорами — новонароджений Ісус і пресвята родина. Навколо розкинулося селище з дітворою, ангелами, хатинками, ліс, наповнений звіриною і птаством... Відтворено також українську світлицю: на кутю запрошують господарі. Дітей не відтягнути від кліток із живими кроликами, фазанами, куріпками. Дорослі також у захваті, особливо гості. Дехто спеціально приїжджає з інших областей, щоб помилуватися грандіозним вертепом. Діятиме він у храмі до Стрітення Господнього, тобто до 15 лютого.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: фрагменти найбільшого в Україні вертепу.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...визначено лауреата премії імені Василя Симоненка

У Черкаському обласному академічному українському музично-драматичному театрі імені Тараса Шевченка відбулася церемонія нагородження Всеукраїнською премією імені Василя Симоненка «Берег надії». Переможцем творчого змагання серед літераторів став черкаський поет Сергій Руднєв.

Премія вручається щорічно в день народження класика української літератури, поета-шістдесятника Василя Симоненка.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

...продавці дітей залишаться за гратами

Апеляційний суд Дніпропетровської області залишив без змін вирок Заводського райсуду міста Дніпродзержинська, згідно з яким батьків чотирирічного хлопчика було засуджено до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» в прокуратурі Дніпропетровської області, горе-батьки вирішили нажитися, продавши власного малюка. Відповідне оголошення дали на одному з телеканалів і стали спокійнісінько чекати «клієнтів». Замість них прийшли правоохоронці.

Раніше суд уже виносив рішення щодо злочинців. Однак ті намагалися в апеляційному порядку його оскаржити.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

...котел вибухнув і ошпарив відвідувачів сауни

У місті Мена внаслідок розгерметизації опалювального котла сауни в кафе «МонАні» троє мешканців райцентру отримали значні опіки окропом. Постраждалих у важкому стані доставлено до реанімаційного відділення Менської центральної районної лікарні. Два хлопці та дівчина отримали термічні опіки. У них опечено 70—80 відсотків тіла. За їхнє життя борються лікарі.

Під час вибуху вночі в сауні перебувало 10 молодих людей. Найбільше не пощастило тим, хто якраз парився. Як попередньо з'ясувало слідство, опалювальний котел був саморобним.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

...базари втрачають позиції та торговців

На ринках Мелітополя станом на 1 січня 2013 року пустує 761 торгове місце. Зокрема, кількість торговців м'ясом скоротилася на понад 150 осіб. Так далися взнаки й спалахи сибірки в Мелітопольському районі, і факт АЧС (африканської чуми свиней) — у Приморському. Водночас, нині й у фруктових та овочевих рядах тільки на ринках компанії «Мелітопольжитлосервіс» порожні понад 220 торгових місць. Спричинило це, зокрема, те, що розмови про підтримку малого та середнього бізнесу так і залишилися розмовами. З другого боку — активний вихід на місцевий ринок торгівлі відразу кількох конкуруючих мереж супермаркетів засвідчив неконкурентоспроможність ринків. І в питанні цін також. Тому в Мелітополі, де з роботою, особливо взимку, як мовиться, не дуже, навіть гостра потреба не змушує людей стояти в торгових рядах.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

У Сімферополі троє в масках пограбували гіпермаркет (УНІАН)

У Закарпатській області найпоширенішими порушеннями фінансової дисципліни у бюджетній сфері залишаються «класичні»: оплата за невиконані роботи й надані послуги, розкрадання коштів під час державних закупівель, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

У Сумах 30–річного городянина було знято місцевими правоохоронцями з ліхтарного стовпа. П'яний «скелелаз» пояснив міліціонерам: щоб продовжити святкування, вирішив поцупити ліхтар і за виручені гроші купити горілки, *інформує наш власкор Владислав Жмурков*

Енеїда, знову перелицьована

Тут би доречний був епіграф з «Енеїди» Котляревського:
«Но греки, як спаливши Трою,
Зробили з неї скирту гною...»

У чому річ? А в тім, що столичний Будинок письменників, вірніше, колишнє керівництво Національної спілки письменників України, свого часу здало в оренду в підвальному приміщенні цього будинку колись знамените письменницьке кафе «Еней». А вже тепер письменники змушені судитися з орендарями, які стали почуватися тут господарями і претендують на щось більше, аніж оренда.

Михайло КАМЕНЮК, заступник голови НСПУ:

— Рік тому до керівництва Національною Спілкою письменників прийшла нова команда, яку очолив Віктор Баранов. Ця команда почала робити певну ревізію спілчанських справ, що триває й досі. Ревізія зайшла в безкінечні судові засідання стосовно неправомірної передачі письменницького майна несумлінним орендарям. От і саме приміщення Спілки сидить на пороховій бочці. Нерозумно, невигідно укладена угода про оренду дозволила орендарям нахабно поводитися. Одне те, що дозволили знищити письменницьке кафе «Еней», його неповторні розписи на стінах, його внутрішнє стильове облаштування. Крім того, цей будинок є унікальним пам'ятником архітектури XIX століття. Він стоїть на Банковій, №2, неподалік від приміщення адміністрації Президента України. Здавалося б, навіть ця обставина могла спонукати до скромності в діях. От, ви, звичайний водій, спробуйте звернути на Банкову з Інститутської — вас зупинять, але клієнти ресторану заїжджають сюди безперешкодно. Ми захищаємо будівлю від орендаря, який нахабно розпоряджається тут. Взяли в оренду підвал нашого будинку й усе там перекаблучили на свій розсуд. Більше того, захопили ледь не все подвір'я, розгорнувши там без погоджень і законних дозволів шатра ресторану «Сад» — корчми для багатіїв, звичайній людині, письменнику в тому числі, випити тут чашку кави неможливо, це дуже дорого. Отже, вони розширили цю ресторацію на вулицю і почали роботу в підвалі, куди нас не допускають. Що там будують — невідомо, може, бомбосховище, звідки нам знати... Добудовами повністю затулили наші вікна першого поверху, денного світла в актовій залі вже нема. Але ж це — історична пам'ятка, не можна так чинити. Ми ж орендодавці, то нас хоча б до відома треба поставити — що там робиться і чому будинок ходором ходить і скло у вікнах від того лопається?

Все-таки ми відповідаємо за цей будинок як за пам'ятку архітектури. Цей будинок переданий нам державою у власність — і тепер на це не зважають. Як це так — щоб біля порога Президента хтось будував якийсь льох і виставляв там свою охорону?

Ми намагаємося зараз перевести це у правові рамки. Наші сподівання — на гласність і громадську думку. Будемо також звертатися до народних депутатів нового скликання. Бо, втративши майно, Спілка перестане існувати. Бо де вона візьме гроші, скажімо, на соціальний захист письменників? А це 60 відсотків — старі люди, діти війни, інваліди. Держава їх кинула напризволяще. Вони просто животіють. Ви не уявляєте, як живуть старі письменники в регіонах. Ми повинні їм дати звідкись копійку. А де її взяти? От, зокрема, з оренди й отримуємо ці гроші на соціальну допомогу. Та й Будинок літератора — не просто для краси, тут щодня відбувається іноді по три-чотири літературні та інші акції, в тім числі міжнародні. До того ж дуже пахне від цієї справи звичайним рейдерством, яке вже залило сала за шкуру багатьом співвітчизникам. І, подумаймо, йдеться про можливе захоплення рейдерами одного із символів нашої незалежності: тут, у Будинку письменників, народжувався Народний рух України, тут переживала своє народження свобода слова, думки, тут істинний штаб української духовності.

Сергій КОСТЯНЧУК, директор юридичної фірми «Шабалін і Костянчук»:

— Ми є юридичними радниками НСПУ і ведемо всі справи Спілки. Після того, як змінилось керівництво НСПУ і обрано В. Баранова на посаду голови Спілки, ми, як запрошені юристи, почали проводити аудит всіх документів, що підписані по всіх об'єктах Спілки. Виявилось, що в Будинку письменників, у пам'ятці архітектури, що на вул. Банковій, 2, перебуває ресторан — на підставі договору оренди частини підвальних приміщень цього будинку (колишнє кафе «Еней»). В договорі оренди не було зазначено, яким чином використовується орендарем земельна ділянка поруч з будинком. Була тільки одна фраза, що Спілка повинна допускати до приміщення працівників ресторану.

Коли ми провели аналіз документів і візуально оглянули будинок, то побачили, що до нашого будинку зроблена якась прибудова, що повністю закрила вікна першого поверху. Ця прибудова, що є допоміжним приміщенням і частково залом ресторану, фактично змінила конфігурацію будинку.

Ми пояснили орендарям, що не розуміємо, на яких підставах вони все це добудували, і запросили відповідні документи. Вони відмовилися надати нам ці документи, надали лише частково. Виявилось, що, крім договору оренди, попереднім керівництвом Спілки був укладений такий собі договір на реконструкцію. До того ж у цьому договорі йшлося тільки про реконструкцію лише орендованих приміщень — 390 квадратних метрів. Тобто про те, що до будинку, який є пам'яткою архітектури, приліплять якусь прибудову, не йшлося. А тепер орендар пред'являє в суді додаткову угоду до цього договору на реконструкцію — про те, що їм відійде половина приміщень, які вони реконструюють. Ще раз підкреслюю: не йдеться про будь-які прибудови. Що ми маємо на даний час? Маємо спотворену (і далі спотворювану!) пам'ятку архітектури — до неї зроблено прибудову, на яку Спілка не давала дозволу. Ми не знаємо, що зробили в нас у підвалі, бо ніяких документів ми не підписували — ні на реконструкцію, ні на ремонт, ні будь-яких інших. Більше того, є акт про правопорушення, який складено Головним управлінням охорони культурної спадщини КМДА (а здача в оренду пам'ятки архітектури потребує дозволу цього управління). Там зазначено: є порушення в тому, що не було отримано згоди того органу навіть на здачу приміщення в оренду. Порушення і в тому, що були проведені ремонтні роботи, і в тому, що орендар захопив земельну ділянку під облаштування літнього майданчика. Там у дворі був садок, його перетворено на літній майданчик ресторану, на цьому майданчику, окрім дерев'яного настилу, встановлено малі архітектурні форми — бетонні конструкції, що стоять, до речі, над трубою теплопостачання. А з цього приводу є припис «Київенерго» — на охоронній зоні теплотраси встановлювати МАФи не можна.

Парадокс ситуації в тім, що реконструкція була начебто погоджена з Міністерством культури. Але дуже дивно: за документами, наданими нам фірмою-орендарем, будівельні роботи на цьому об'єкті почалися раніше, аніж одержано дозвіл з Мінкультури. Питання: чи розібралось у цій справі міністерство? Юрист Мінкультури стверджує, що в наданих їм документах не йшлося про розширення площі. Це ще треба з'ясовувати.

А тим часом наш будинок у БТІ вже обміряний із урахуванням цієї прибудови, на наш погляд, абсолютно незаконної.

Більше того, тепер у суді якась будівельна компанія, що робила там ремонтні роботи, пред'явила позов до нашого орендаря: мовляв, оскільки ви з нами не розрахувались, то ми хочемо визнати право власності на все збудоване за собою. Наш орендар — така собі фірма «ТОВ Банкова 2», подає зустрічний позов до цієї будівельної компанії про визнання за ними права власності на частину цієї будівлі! При тім ми, власники, в судовому процесі виступаємо тільки як третя особа! Тобто: вони між собою намагаються визнати право власності на чуже майно — майно Національної Спілки письменників. На даний час у нас кілька позовів: ми оскаржили договір оренди, оскаржили й договір на реконструкцію, цілком незаконну. Ми оскаржили дії Мінкультури із затвердження проекту — якщо він взагалі є, бо його нам не надає ні Мінкультури, ні наш орендар. Вони не тільки впевнені, що їм тут належить право власності, — вони претендують на 250 метрів площі будинку на Банковій, 2, при цьому не визначають, де саме! Це дуже «цікаве» формулювання!

Віктор БАРАНОВ, голова НСПУ:

— Ви скажете: яка різниця, там, де будують ресторан, раніше теж була не духовна святиня, а кафе «Еней»! Ну, все-таки то не був рядовий харчовий заклад, а частина літературного процесу, легендарний осередок письменницького побуту. Ми це вже втратили. Але тепер ідеться про долю цілого Будинку літераторів. У нас є Постанова Кабміну №1058 1998 року про передачу будинку у власність Спілки письменників. А в статуті Спілки записано: відчуження майна або передача в оренду відбувається тільки з дозволу керівних органів Спілки — з'їзду або ради. Такого дозволу не було. Тим часом орендарі захоплюють частину території, роблять незаконну прибудову до пам'ятки архітектури — без усіляких погоджень та дозвільної документації. От нададуть документ, що вони вклали в поліпшення ресторану 10 млн. доларів, а балансову вартість всього будинку оцінять у 50 млн. доларів. А далі п'яту частину будинку відсудують на свою користь і стають співвласниками. Оце і є реальна загроза, з якою ми боремося.

...За Котляревським, після того, як греки зробили з Трої скирту гною, Еней, «зібравши торбу, тягу дав». На відміну від нього, мешканцям Будинку літераторів нема куди «давати тягу»...

Віталій ЖЕЖЕРА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Хто кого «розкошелить»?

БАЛАНС ТИЖНЯ

**** Набрало чинності нове законодавство щодо зайнятості — про неповторні шанси і фінанси.***
**** Прем'єр-міністр Микола Азаров стверджує, що вже є правове поле під зростання ВВП на 3,5 відсотка — про довготривале «ось-ось».***
**** Меткомбінати скоротили виробництво загального прокату, сталі та чавуну (попередні дані) — про внутрішні резерви.***

Гарантії із приміткою

Новий закон про працевлаштування подбав про додаткові шанси для безробітних. Наприклад, про одноразову допомогу на відкриття власного бізнесу. Але, якщо ваше підприємство через два роки закриється, то ви не зможете повторно скористатися державним коштом.

Документ гарантує можливість працевлаштуватися: молоді після завершення навчання; дітям-сиротам; опікунам, які утримують дитину до 14 років або дитину-інваліда; особам, що відбули покарання або примусове лікування. Щоправда, із застереженням: квота з працевлаштування за державний кошт на підприємствах лишається незмінною — 5 відсотків від штату з чисельністю понад 20 осіб.

Але мотивація подбати про безробітних неабияка: за їхнє оформлення підприємство одержить повну компенсацію видатків на виплату єдиного соціального внеску (ЄСВ) за рік роботи нового працівника (не маніпулювали б тільки цим!).

Неповторною у прямому розумінні є нагода одержати ваучер на перенавчання або підвищення кваліфікації на 11 тисяч гривень (10 прожиткових мінімумів). Але тільки громадянам зі страховим стажем не менш як 15 років і віком після 45. А непересічною обіцянкою — підняти розмір допомоги у зв'язку з безробіттям і запровадити допомогу з часткового безробіття.

Тепер згадаємо, що мінімальна заробітна плата і прожитковий мінімум для працездатних від початку року становлять 1147 гривень, і поміркуємо щодо ціни питання. За теперішнього дефіциту бюджету (за підсумками минулого року він не добрав доходів більш як на 30 мільярдів гривень), за падіння економіки, що загрожує проблемами на ринку праці, сумлінне виконання цього закону потребує величезних матеріальних витрат. Максимальна допомога у зв'язку з безробіттям, приміром, перевищує середній рівень заробітної плати по країні. Це по-перше. Закон додає неабиякого клопоту для чиновників місцевих органів працевлаштування, які мають забезпечити, крім іншого, ритмічну виплату допомоги у зв'язку з частковим безробіттям при тому, що вони виконують фактично посередницькі функції між казначейськими структурами і банками. Це по-друге. Але який закон влада виконувала сумлінно, страхуючись від звинувачень на свою адресу законодавчою приміткою «по можливості»? І тут є така примітка.

Стратегічно анемічні

Президент країни Віктор Янукович, схоже, розділяє це передчуття, бо дуже точно вказав на головну причину відкату в економічному розвитку — скорочення внутрішнього ринку. Німеччина, до слова, має таку само орієнтовану на експорт економіку, але її внутрішній ринок, на відміну від нашого, зростає.

Микола Азаров не сумнівається, що його підопічні вже створили правову базу для економічного зростання цього року на 3,5 відсотка. Тобто, все зміниться ось-ось: «...уже сьогодні ми почнемо розглядати механізми активізації інвестиційної діяльності. Ми налаштовані створити такі умови, щоб у нас було власне потужне сільськогосподарське машинобудування, щоб в Україні будувалися власні тепловози, вагони і швидкісні поїзди, щоб українські IT-новації впроваджувалися передусім на вітчизняному ринку. Українській промисловості потрібен потужний інвестиційний поштовх», — сказав Микола Янович.

А що заважало «підштовхнути» інвестиціями промисловість раніше? Якщо відсутність правової бази, то і зараз її ефективність співмірна хіба що з електронним чипом на зрубаній під Новий рік ялинці. На це вказують не тільки зміни до Податкового і Бюджетного кодексів, а й прагматична арифметика. Так, знижений на відсоток податок на прибуток підприємств не принесе миттєвого зростання доходів, а підвищені соціальні стандарти, хоч як парадоксально, не завадять зниженню купівельної спроможності кінцевих споживачів.

Небажання модернізувати основні фонди на піку світових цін на метал переконує, що металургійна галузь прогавила знову дуже важливе. Галузь, яку, з огляду на її обмежений вплив на внутрішній ринок, можна назвати стратегічною вже тільки умовно.

За попередніми даними «Металургпрому» (Дніпропетровськ), торік виробництво загального прокату скоротилося на 9 відсотків, сталі — на 7, чавуну — на 1 відсоток.

Цього року металургійні підприємства планують підняти виробництво. Зокрема, є надія наростити виплавку сталі до 33,7 мільйона тонн. Поза тим в «Укрпромдержекспертизі» вважають, що в кращому разі внутрішній ринок від того одержить 8,6 мільйона тонн.

Усі залишаться при своїх

Набрали чинності положення Податкового кодексу, які стосуються оподаткування нерухомості. Кажуть, що місцеві бюджети на цьому зароблять нинішнього року 75 мільйонів гривень. Може статися, і того не накрапле. Бо ставки не прив'язані до вартості об'єктів, а пільги так і просяться до широкого вжитку.

Дуже схоже на те, що мобілізацію бюджетних доходів і не ставили за мету. Якщо так, то йдеться про запровадження чергової контрольної функції у силі-силенній тих, що почали діяти в рамках усіляких реєстрів.

Ще кажуть, що цей податок змусить «розкошелитися» багатіїв. І це навряд: закон «накриває» передусім власників кількох квартир у межах того чи іншого міста, але їх для того і скуповували, щоб перепродати. Більш ймовірно те, що ринок нерухомості найближчим часом взагалі заклякне, на що вказують і ріелтори.

Як на мене, заскніє і чимало популістських державних програм. Згадайте хоча б програму доступного житла під три відсотки річних. Попри бурхливу організаційну підготовку на міністерському і законодавчому рівнях (із бюджету виділяли один мільярд гривень), станом на 25 грудня минулого року уклали угод лише на 271,4 мільйона гривень, а сплатили за ними 5,74 мільйона гривень (дані Держфонду сприяння молодіжному житловому будівництву). Криза внесла свої поправки.

Віктор ГРИНЕВИЧ.
Мал. Вадима СИМИНОГИ.

СПОРТ

Ліонель Мессі знову найкращий!

Футбол. Цюрих (Швейцарія). Найкращим футболістом світу-2012 за версією ФІФА визнаний Ліонель Мессі **(на знімку)**. Про це було оголошено на церемонії вручення «Золотого м'яча». У цій номінації Ліонель випередив нападника мадридського «Реала» Кріштіану Роналду та свого партнера по «Барселоні» Андреса Іньєсту.

Для аргентинця ця нагорода стала вже четвертою, що є рекордом. А ще суперечку він виграв учетверте поспіль (2009 року Мессі отримав «Золотий м'яч» від France Football), що також є унікальним досягненням. Варто згадати, що форвард «Барселони» протягом минулого календарного року забив 91 м'яч, встановивши світовий рекорд.

У жінок найкращою футболісткою-2012 визнано олімпійську чемпіонку Лондона Еббі Вамбаг (США).

До символічної збірної 2012 року за версією ФІФА увійшли: **воротар** — Ікер Касільяс (Іспанія, «Реал», Мадрид); **оборонці** — Даніель Алвес (Бразилія, «Барселона»), Жерард Піке (Іспанія, «Барселона»), Серхіо Рамос (Іспанія, «Реал», Мадрид), Марсело (Бразилія, «Реал», Мадрид); **півоборонці** — Габі Алонсо (Іспанія, «Реал», Мадрид), Гаві Ернандес, Андрес Іньєста (обидва — Іспанія, «Барселона»); **нападники** — Ліонель Мессі (Аргентина, «Барселона»), Радамель Фалькао (Колумбія, «Атлетико», Мадрид), Кріштіану Роналду (Португалія, «Реал», Мадрид).

ФІФА також оголосила найкращих тренерів за минулий рік. Ними стали: у чоловіків — Вісенте дель Боске (Іспанія), у жінок — шведка Піа Сундгаге, наставниця збірної США.

Спеціальна нагорода президента ФІФА Зеппа Блаттера дісталася Францу Беккенбауеру (Німеччина). Призу «фейр плей» удостоєна федерація футболу Узбекистану. Відзнака за найкрасивіший гол року у півоборонця «Фенербахче» (Стамбул) і збірної Словаччини Мирослава Стоха.

Фото www.fifa.com.

Турнірна хроніка

Біатлон. Обергоф (Німеччина). Етап Кубка світу. 6 січня. Перегони переслідування, 10 км. 1. Ольга Зайцева (Росія) (0+2+1+0); 2. Вероніка Віткова (Чехія) (0+1+0+0) +25.9; **3. Валентина Семеренко (Україна) (0+1+0+0) +28.4.**

Футбол. Санкт-Петербург. Міжнародний турнір пам'яті Валентина Гранаткіна (U-18).

Група А. 5 січня. Україна — Чехія. 3:3. Азербайджан — Литва. 3:2. **7 січня.** Україна — Литва. 4:0. Азербайджан — Чехія.

Україна, Азербайджан — по 4 очки, Чехія — 2, Литва — 0.

***

Два суперники українських клубів по Лізі Європи провели матчі національних кубків.

Англія. «Брайтон енд Гоув Альбіон» — **«Ньюкасл».** 2:0. «Ньюкасл»: Елліот, Перч (Ренджер, 45), Вільямсон, Сантон, Тавернієр, Аніта, Абейд (Даммет, 45), Бежіріман, Шола Амеобі, Обертан (Марво, 70), Саммі Амеобі.

Франція. «Шатору» — **«Бордо»**. 2:3. **Голи**: Беву, 55, Афугу, 60 — Бен Галфалла, 30, Енріке, 79, Маріано, 90. **«Бордо»**: Каррассо, Бен Галфалла (Бельон, 62), Маріано, Маранж, Тремуліна, Нгемо (Енріке, 62), Сертік, Гюфран, Плашил, Моріс-Белай, Сайве.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. **4 січня**. «Політехніка-Галичина» (Львів) — «Донецьк». 80:67 (18:12, 21:12, 27:24, 14:19). «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Азовмаш» (Маріуполь). 107:98 (26:14, 23:28, 20:14, 11:24, 9:9, 18:9). **5 січня**. «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 83:86 (23:21, 18:19, 21:22, 21:24). «Хімік» (Южне) — «Миколаїв». 86:45 (21:14, 29:16, 10:5, 26:10).

«Будівельник» (Київ) — 18 перемог, «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя), «Азовмаш» — по 17, «Політехніка-Галичина» — 15, «Говерла» — 14, «Хімік» - 13, «Донецьк» — 12, «Миколаїв» — 11, «Черкаські Мавпи», «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг) — по 10, «Дніпро-Азот» — 9, «Дніпро» — 7, «Одеса», «Київ» — по 5.

Хокей. Регулярний чемпіонат КХЛ. 6 січня. «Динамо» (Рига) — «Донбас» (Донецьк). 1:4 (1:2, 0:1, 0:1).

***

Уфа (Росія). Чемпіонат світу (U-20). 5 січня. **Фінал**. США — Швеція. 3:1 (0:0, 2:1, 1:0). **Матч за третє місце**. Росія — Канада. 6:5 ОТ (3:2, 1:2, 1:1, 1:0).

ДОБРОЧИННІСТЬ

Німецькі педагогічні технології допоможуть херсонським малюкам

Один із дошкільних закладів Херсона став експериментальним майданчиком для впровадження в Україні навчальних та виховних методик видатного німецького педагога Фрідріха Фрьобеля. За домовленістю з міським управлінням освіти дві доброчинні та освітні організації «Фрьобельсемінар» та «Санкт Елізабет Ферайн» із міст Касселя і Марбурга вже перерахували 16,9 тисячі євро для ясел-садка №33 обласного центру (гроші зібрали мешканці згаданих міст Німеччини). Кошти доброчинців підуть на придбання розвивальних ігор, створених за методиками Фрідріха Фрьобеля, меблів та апаратури для профілактики дитячих захворювань за вибором муніципальної влади.

У міському управлінні освіти кажуть, що спочатку проект протягом двох років проходив апробацію на базі факультету дошкільної та початкової освіти Херсонського держуніверситету. За сприяння Всесвітнього товариства Фрідріха Фрьобеля тут 2010 року створили навчально-методичний кабінет, обладнання для якого також надали земляки видатного педагога. І надалі цю співпрацю лише поглиблюватимуть, залучаючи методики Фрьобеля в інших дошкільних закладах. Адже вони сприяють розвиткові «просторового» та абстрактного мислення, моторики рук, істотно полегшуючи дитині «вступ» до незнайомого світу дорослих та адаптацію в ньому, каже перший проректор ХДУ, професор Олександр Співаковський.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Колектив та Колегія Рахункової палати висловлюють щире співчуття члену Колегії, Головному контролеру — директору департаменту з питань оборони та правоохоронної діяльності Рахункової палати Невідомому Василю Івановичу з приводу тяжкої втрати — смерті батька

Івана Васильовича.

Львівщина: територія — 21833 квадратних кілометри; населення — 2540295 осіб (на 1 жовтня 2012 року). Міських мешканців — 1544545 осіб, сільських — 995750

«Шмат Європи» без рекламної паузи

Якщо вся Україна належить до Європи поки що лише географічно, то її частинку — Львівську область — місцеві мешканці вважають європейською у ширшому сенсі цього поняття: і за виходом на кордон з ЄС, і за туристичною привабливістю, «західним» виглядом більшості міст, насамперед, Львова, та, найголовніше, особливостями їхнього менталітету. Дух, смак, пристрасність Галичини тут найліпше зберегли свої споконвічні форми від штучних нашарувань недавньої епохи. Одне слово, як стверджують амбітні галичани, «Львівщина не потребує реклами: це наш власний шмат Європи».

Численні гості з інших регіонів країни (напередодні Нового року та Різдва квиток до Львова — неймовірний дефіцит. У свята Прикарпаття перетворюється на туристичну Мекку) справді щиро захоплюються принадами краю: зеленими Карпатами, цілющими водами Моршина—Трускавця—Східниці, архітектурними пам'ятками — замками, палацами, старовинними церквами, костелами, монастирями і, звичайно, неповторною атмосферою львівських кав'ярень. Здається, навіть вулиці міста просякнуті ароматом напою, який відкрив для Західної Європи ще в XVII столітті знаменитий уродженець Львівщини Юрій Кульчицький.

Крім архітектури, курортів, гір і місцевого патріотизму область багата на корисні копалини: кам'яне вугілля, природний газ, нафту, сірку, торф, озокерит, кухонну та калійну сіль... На її території зосереджено багато стратегічних підприємств, свого часу знаменитих на весь Радянський Союз: не тільки обриси Карпат, а й львівські автобуси, телевізори «Електрон», автокрани, техніка для хімічного захисту рослин, бурове устаткування були візитівкою регіону. Здавалося б, з такими щедротами область може конкурувати якщо не з Об'єднаними Арабськими Еміратами чи Катаром, то принаймні очолювати список найрозвинутіших у межах країни. Однак з процвітанням вочевидь не складається. Мешканці краю, як і їхні співвітчизники з інших регіонів країни, змушені відриватися від свого «шмата Європи», шукаючи заробітку в європах, віддалених від рідного порогу на сотні й тисячі кілометрів. Чому благодатну Львівщину не оминула прикра доля занепаду виробництв, які проблеми нагнітають температуру в економічно-соціальній сфері, що заважає людям відчувати себе щасливими європейцями, ми дізналися під час чергового відрядження в рамках проекту «Голосу України» «Регіон».

Жовква — місто-музей з європейськими традиціями та інтер'єром.

Потуга Дрогобича у... минулому часі

Більшість працездатних дрогобичан нині рідкісні гості в рідному місті: із закордонів не наїздишся на кожну оказію. Їхні руки знадобилися в Італії, Іспанії, Португалії, Чехії — вдома роботи немає...

«Дрогобич завжди відрізнявся від інших міст Львівщини своїм багатогалузевим промисловим потенціалом. Двадцять років тому тут на повну силу працювали такі потужні заводи, як долотний (нині підприємство української бурової технології), автомобільних кранів, нафтопереробний, машинобудівний, що продукував великі компресорні станції для магістральних газопроводів. Ще раніше славилося і Стебницьке державне гірничо-хімічне підприємство «Полімінерал», що спеціалізувалося насамперед на виробництві калійних добрив, без яких аграрії не можуть розраховувати на ефективне землеробство. Дрогобич тоді процвітав...» *(із інтерв'ю з міським головою Дрогобича Олексієм Радзієвським).*

ДОВІДКОВО

У Дрогобичі мешкає майже сто тисяч осіб. 21 загальноосвітня школа, 4 музичних, 9 міжрегіональних лікарень. У педагогічному університеті навчається 10 тисяч студентів. Територія міста — 44,5 кв. кілометра, протяжність усіх доріг — 600 кілометрів. 30 відсотків місцевого населення становить молодь, 22 відсотки — пенсіонери.

На жаль, про потугу рідного міста його очільник розповідає у минулому часі. Бо в нинішньому — держава з чи не найбагатшими у світі запасами калійних руд купує ці добрива за кордоном — у Росії, Білорусі, Іспанії. Власного продукту Україна не має. Зупинилося і таке унікальне, колись єдине на Союз підприємство, як уже згаданий долотний завод. Півтори тисячі робітників залишилися за воротами прохідної. Надзвичайно серйозні проблеми «гальмують» виробництво автомобільних кранів; Дрогобицький НПЗ, який раніше переробляв 3,5 мільйона тонн нафти на рік і забезпечував усю Західну Україну нафтопродуктами, сьогодні перетворився на перевалочну базу. Багатотисячний колектив цього заводу також опинився по той бік воріт. Цей «мартиролог» напівживих або й зовсім мертвих підприємств можна доповнювати іншими назвами, але суть одна: промислове життя Дрогобича тепер майже асоціюється з повістю Коцюбинського «Фата моргана». «Прожила життя, а воно раптом впало у прірву. Хоч би слід залишило, хоч би згадку яку. Все зап'яв морок. Все чорне...».

Милостиня на підземний скарб

...Та сталося те, що сталося: задуманого не реалізували. Все це можна було б списати на прорахунки радянських господарників, але нас більше цікавить сьогоднішня ситуація, тим паче що сто відсотків акцій «Полімінералу» належать державі.

«На нього махнули рукою, — каже Олексій Васильович. — І ситуація склалася парадоксальна. Держава зазнає великих витрат, пов'язаних з утриманням цього підприємства. Там є шахти, підземне виробництво і треба підтримувати їхню життєдіяльність, тобто відкачувати воду, дивитися за насосним обладнанням, проводити природоохоронні заходи. Якщо цього не робити, утворяться карсти діаметром приблизно від 50 до 100 метрів. Земля почне провалюватися. А неподалік, між іншим, автотраса Львів — Трускавець...».

Справді, нонсенс. Це, однак, що сидіти на золоті, жебраючи милостиню на стілець. Фонд держмайна, який, власне, і мав би зайнятися остаточним розв'язанням цієї проблеми, за великим рахунком, чомусь обрав споглядальну позицію: бо посилання на відсутність коштів для проведення фінансового аудита підприємства, а відтак і перенесення процесу його приватизації на «грошовитіше» майбутнє не є індикаторами ефективного управління.

Можливо, допитувалися ми, така ситуація пояснюється чіткими розрахунками — безперспективно реанімувати те, що давно перебуває у глибокій комі, і справді з державної точки зору вигідніше купувати калійні добрива за кордоном, ніж вкладати зусилля і гроші у відновлення виробництва? Тим паче що «хімічний» Стебник, по суті, розташований під боком Трускавця і належить до третьої санітарної зони курорту державного значення. Напевно, поновлення тут переробки руди — не найліпша реклама «Нафтусі».

— Основна цінність цієї місцевості — її родовища. Їхні запаси становлять близько 1,2 мільярда тонн, — не погоджується з такою версією головний інженер «Полімінералу» Зеновій Фаб'як. — Якщо подати цю цифру в грошовому еквіваленті, стане зрозуміло, чому ми, як у відомому прислів'ї, «бідні». Одна необроблена тонна руди коштує в межах 50 доларів. Помножте це на 1,2 мільярда й отримайте «ціну питання». Втім, ми розуміємо, що термін окупності капіталовкладень у виробництво мінеральних добрив дуже тривалий. У росіян є такий термін: «длинные деньги». Тобто ви одержуєте вигоду не через рік-два, а за п'ять-дванадцять років. Багатьох інвесторів, які прагнуть якнайшвидше хапонути «куш», така перспектива не спокушає. Нині для них ласіші шматки іншого «пирога»: доки в Україні є енергетика, ще залишки якоїсь нафтової галузі, трохи з газом можна побавитися, ніхто не хоче вкладати «довгі гроші» в хімічну промисловість».

А з приводу небажаного сусідства «хімії» для курортного Трускавця, то це питання також можна зняти. Однак потрібно будувати нову переробну фабрику з нуля, бо на старій обладнання і морально, і фізично зношене. Є план «поселити» переробку в Новому Роздолі й возити звідси руду вагонами, тобто об'єднати гірничу хімію в одному місці.

ДОВІДКОВО

1983 року на збагачувальній фабриці «Полімінералу» сталася аварія — прорив дамби, внаслідок чого сольові відходи забруднили Дністер. Завдані народному господарству збитки становили 72 мільйони карбованців (за тодішніми цінами). Ще п'ять років виробництво працювало наполовину своєї потужності, аж доки союзне міністерство вирішило повністю зупинити його роботу — до планованої реконструкції і переходу на прогресивнішу технологію збагачення руди. Після запровадження нового способу комбінат повинен був переробляти на рік 2,25 мільйона тонн руди і випускати 145,5 тисячі тонн безхлорних калійних добрив та 157,5 тисячі тонн кухонної солі.

Звичайно, проблеми збереження рудників залишаються. До 2004 року, розповідає головний інженер, підтримка екологічних програм мала так званий точковий характер. В бюджет забивали якусь умовну дотаційну суму, а реально доходило вдвічі менше. Після того як «Полімінерал» відвідав тодішній прем'єр Віктор Янукович, з'явилася надія на вирівнювання ситуації. Було ухвалено рішення про розробку комплексного проекту консервації, щоб розв'язання екологічних проблем мало системний, а не хаотичний характер. Тоді Кабінет Міністрів у бюджеті окремим рядком затвердив проект вартістю 162 мільйони з терміном реалізації на вісім років — до 2013-го. Однак невдовзі розроблений сітковий графік залишився папером на згадку про добрі наміри. Ритмічного фінансування немає. Гроші надходять «під потребу» і то з обмеженням — 20—30 відсотків від необхідної суми. А роботи мають взаємопов'язаний характер: без солепроводу, скажімо, не можна відкачувати хвостосховище. Процес затягується, а там уже нова проблема наспіла...

Нині комплексний проект консервації постановою уряду пролонгований до 2015 року. Чи зміниться ситуація до нової дати, якщо за минулий період, а це вже майже відведений на реалізацію проекту час, його профінансовано менш ніж на сорок відсотків? Схоже, це запитання поки що риторичне. Ось тільки екологічна рівновага в регіоні потребує чіткої відповіді...

Десять років тому до Стебника приглядались італійці: в них на батьківщині закінчувалися запаси в родовищі. За цінами початку дев'яностих спорудження фабрики з переробки руди мало обійтися їм у сто мільйонів доларів (термін окупності п'ять-сім років). Та потенційних інвесторів злякали тоді не цифри, а... політика. В принципі, як і сьогодні: непевність у завтрашньому дні та непрозорість «правил гри», наче жупели, відбивають бажання вкладати гроші у «зоні підвищеного ризику». Щоправда, тоді ми тільки формувались як держава, і прогалини в законодавстві ще можна було списати на цей фактор. Не дивно, що «сватання» «весіллям» не увінчалося. Італійці купили собі рудник у Бразилії...

Міський голова Дрогобича Олексій Радзієвський дає раду в складній ситуації. Але «дорогою ціною».

Помножте це на 1,2 мільярда й отримайте «ціну питання»

— Усі розуміють, що на світовому ринку калійні добрива мають великий попит, — стверджує пан Фаб'як. — Потреба в них дедалі зростає, бо з'являються нові ринки збуту в Індії та Китаї. Тому тим паче треба робити ставку на родовище з унікальними запасами калійної руди.

Унікальність запасів полягає не тільки у масштабних тоннах. Тутешня руда полімінеральна з усім набором необхідних для рослин мікроелементів. Калійні добрива впливають на розмір коренеплоду, зокрема буряка. А отже, важко собі уявити розвиток цукрової промисловості без цих стимуляторів. Та й узагалі, зважаючи на аграрну специфіку нашої країни, відмовлятися від дарованих природою підземних скарбів принаймні нерозумно.

Утім, це не єдина «місцева» проблема всеукраїнського значення. «Є ще одна, не менш гостра», — стверджує Олексій Радзієвський. — Біля цього підприємства було утворено місто Стебник: воно підпорядковане Дрогобичу. Я вживаю пом'якшений термін «підпорядковане», бо насправді Дрогобич тягне на своїх плечах бюджет 25-тисячного міста-супутника...».

У Стебнику розвинена інфраструктура: чотири загальноосвітніх школи, дві музичних, Будинок культури, лікарня. Отже, є бюджетники, пенсіонери, одне слово, люди зі щоденними потребами і майже... стовідсотковим безробіттям. Там усе було скеровано на залежність від роботи одного підприємства. Коли воно зупинилося — катастрофа.

«Ми якось даємо раду в цій складній ситуації, — продовжує Олексій Васильович. — Робимо все для того, щоб бюджетникам своєчасно виплачували зарплату, підтримуємо функціонування об'єктів соцпобуту. Я перестав би себе поважати, якби спасував перед проблемами і допустив борги. Але це дається нам дуже дорогою ціною...».

Ця ціна ще більше зросла після того, як податки на доходи фізичних осіб, котрі працюють на «вцілілих» виробництвах Дрогобича, «вивели на центральний рівень», наділивши місцевий «Укртелеком» чи, скажімо, нафтопровід «Дружба» статусом філій. Що це означає на практиці? На цих підприємствах працюють місцеві люди, на їхні соціальні потреби гроші витрачаються з місцевого бюджету, а податки із заробітних плат надходять до Києва, туди, де зареєстровано центральні офіси. Внаслідок зміни оподаткування доходів фізичних осіб, пояснює пан Радзієвський, план надходжень з цього основного виду податку до місцевого бюджету виконується лише на 60 відсотків, і нічим зарадити не можна, хоч гопки скачи, а «реформа» все одно висмокче гроші з міського «гаманця».

Керівництво міста, до його честі, шукає альтернативні джерела для благополуччя Дрогобича, розвиваючи партнерські стосунки із європейськими країнами. Нині, зокрема, чекають на результати поданої заявки до загальноєвропейської програми фінансування комунальної сфери: сусідня Польща успішно використовує ці кошти на ремонт і утримання доріг, колекторів, інших комунікацій. Це — перший напрям. Другий — серйозна ставка саме на малий і середній бізнес. Тут для нього створюють усі можливі умови. Секретар міськради Тарас Метик навіть ініціював проведення щорічного фестивалю дрогобицької ковбаси: раніше нею, наче київським тортом, «пробивали» дорогу до потрібних кабінетів Москви і Києва. Нині м'ясного виробу з такою назвою є багато, а смак не той, стверджує пан Метик. Ось і поставили завдання місцевим підприємцям — повернути неповторність дрогобицькій ковбасі — і за назвою, і за «пропискою».

Держава на «Полімінерал» махнула рукою.

«Мертві» шахти Стебника потребують «живих» грошей на консервацію виробництва.

Чому «наречену» обходять вітчизняні «свати»?

Колись Дрогобицький завод автомобільних кранів був, наче принадлива наречена, до котрої з усіх сторін засилають сватів. Попит на його продукцію значно перевищував пропозицію. У черзі до відділу збуту, розповідають робітники-ветерани, два «кандидати у сватачі» навіть до «фізичних аргументів» якось вдалися, доводячи кожен саме своє моральне право на придбання будівельного «дефіциту».

Нині «нареченій» не до примх, дай, Боже, як кажуть галичани, «аби хоч якісь люди траплялись». «Якщо до кризи 2008 року ми випускали приблизно 80 машин на місяць, то нині ледь-ледь виходимо на той самий обсяг, але вже на рік. А 2009-й узагалі страшно згадати: майже не було не тільки збуту, а й виробництва», — пояснює ситуацію генеральний директор підприємства Вадим Залізняк.

Щоб завод тримався на плаву, він має випускати бодай сто кранів на рік. За найоптимістичніших прогнозів тут мали до кінця грудня вийти на рівень 80—90 машин. І то завдяки тому, що «трапляються люди» здебільшого в іноземному «варіанті». «Наше підприємство нині орієнтовано переважно на експорт, — каже гендиректор. — Звичайно, там ми стикаємося з потужною конкуренцією, але, на щастя, ринок дуже великий і нас знають як надійних і сучасних виробників. Одне слово, простіше сказати, в яких країнах не засвітився наш бренд, ніж перелічити країни, куди ми продавали свою техніку...».

На жаль, до переліку цих неохоплених криз ризикує потрапити... Україна. Тут продажі мізерні, та й ті переважно приватним покупцям. Тим часом вітчизняний парк кранопіднімальної техніки вже давно потребує виходу на «пенсію»: 70 відсотків автокранів мають понад тридцять років «стажу». Вони фізично і морально зношені й небезпечні в подальшій експлуатації для тих, хто з ними чи поряд працює.

У Росії є термін обмеження на використання такої техніки. А в нас над продовженням її роботи чаклують доморощені «кулібіни». «Подивіться у себе в Києві, — радить Вадим Анатолійович. — Столицю щільно забудовують, а на автокранах часто заощаджують. Мовляв, хай тече масло, я корито підставлю і він ще поробить. Є багато машин без електроніки, без приладів захисту, таке враження, що потрапив у часи «хрущовок». Утім, кмітливість «кулібіних» не пасує і перед сучаснішими моделями, обладнаними так званим чорним ящиком, де записуються всі операції і показники вантажопідйомності. Якщо електроніка заважає «стахановським» методам, кранівник просто... вимикає прилад. Практично не було жодної машини, що надходила до нас на ремонт, яку б обійшли несанкціонованим втручанням в електронну систему...».

Зрозуміло, що всю відпрацьовану автокранову техніку потрібно замінити, адже йдеться про безпеку і життя людей. Але, напевно, ризик з продовженням терміну експлуатації та, даруйте за цинізм, допомога родині на похорон, тягнуть на меншу суму, ніж придбання нових машин.

Дрогобицький автокрановий завод, як і багато інших вітчизняних підприємств, на котрих нам довелося побувати під час відряджень — Херсонський машинобудівний, КрАЗ, Крюківський вагонобудівний, — «пробуксовують» у вибоїні, що утворилася між засадничим гаслом про захист українського товаровиробника і звичною практикою підтримки іноземної продукції. Державних замовлень для стимулювання розвитку власної економіки, по суті, немає: таке враження, що у високих кріслах засідають представники закордонних компаній.

Можливо, це можна було б пояснити недосконалістю вітчизняної техніки, але дрогобицькі автокрани, за оцінкою фахівців, відповідають світовим стандартам. Тут зберегли інженерний інтелектуальний потенціал, здатні випускати і випускають нові моделі. Наприклад, уже в кризових умовах, виготовили кран, аналогів якому немає в усьому СНД: він може працювати і від двигуна на машині, і від електродвигуна. Такі крани охоче купують киргизи, хоча дизпаливо там удвічі дешевше, ніж у нас. «У самій Україні не продали жодного», — розводить руками у відповідь на наше запитання Вадим Залізняк і дипломатично промовчує на наші припущення: чи то причина у кризі, що охопила будівельну індустрію, чи то щедрість відкатів за придбання імпорту затьмарює погляд на вітчизняну техніку?..

Попри дефіцит обігових коштів, останнім часом підприємство випустило також дві нові потужні моделі вантажопідйомністю 35 і 50 тонн. Наступного року планують перевести всі крани на нову стрілу, потім на нову опірноповоротну раму, що позитивно позначиться на збільшенні вантажопідйомності і конкурентоспроможності самого заводу: краща якість за ту саму ціну завжди приваблює.

Крім кранів завод освоїв іншу продукцію — сміттєвози, автогідропідйомники. «Перші пішли 27-метрові, — уточнює гендиректор, — але ми можемо поставляти навіть висотою 70 метрів, чого ніхто не робить на території СНД...».

Очолюваний ним колектив намагається вижити попри все. Хоча і в меншому складі: до кризового року тут працювало 2,5 тисячі людей, нині — 900. «І це забагато на сьогоднішні обсяги, — зізнається керівник. — Якщо брати частку заробітної плати в тому продукті, що сьогодні випускаємо, то вона доходить до 50 відсотків. Жодна економіка цього не витримає. Тому є два шляхи: або нарощувати обсяги виробництва, але це можливо лише під замовлення, або... йти на подальші скорочення. Хоч і прикро, і серце кров'ю спливає: кадри кваліфіковані, досвідчені, справді високого класу, але якщо потрібно буде зберегти підприємство і його потенціал, змушені вдатися до «хірургічного» методу».

Ще одна закономірність «стабільності»: що вирізають удома, приростає до чужини. А на ній, як відомо, і круасан здається глевким...

ДАЛІ БУДЕ...

Людмила КОХАНЕЦЬ, Богдан КУШНІР, Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Довідкові показники надано Державною службою статистики. Редакція «Голосу України» дякує за сприяння у підготовці статистичних даних.

Пам'ятник «Силачу» перед Дрогобицьким заводом автомобільних кранів нагадує про колишню славу підприємства.

У грудні найбільше — на 4,7 и 3,7% — подорожчали овочі та яйця. На 1,2—0,5% зросли ціни на молоко, сметану, маргарин, сири, хліб, кисломолочну продукцію

Водночас на 4,6% подешевшав цукор. На 1,2—0,7% знизилися ціни на рис, фрукти, рибу, на 0,3—0,1% — макаронні вироби, м'ясо та м'ясопродукти, масло *(Держстат)*

Гектари тікають від капіталу

Перепоною стають судові рішення

КОНФЛІКТ

Більш як сотня селян із Сильченкового в останні дні минулого року протестували у приміщенні Талалаївської райдержадміністрації з приводу оренди їхніх паїв. Змусило їх збиратися у засніжену дорогу бажання мати гідну винагороду за землю. Інтрига у тому, що учасники акції цілком задоволені розміром орендної плати за свої наділи — торік вона була чи не найвищою у регіоні.

— Я працював водієм, трактористом, а тепер на пенсії, — розповідає Петро Безпальчий. — Моя родина має чотири паї, це десь 20 гектарів. Ми отримали від орендатора за кожен пай по 5300 гривень. Разом вийшло десь за 20 тисяч гривень!

Сільський голова Василь Покришка повідомив, що до березня 2011-го їхні землі орендував «НафкомАгро». Потім пайовики переукали договори із відомим на Чернігівщині СТОВ «Дружба-Нова» із оплатою 5 відсотків від вартості паю. Та поки угоди реєструвалися, Андрій Юзюк, рідні якого із сусідньої Слобідки, запропонував людям ще вигідніші умови... Селяни одразу написали у район нові заяви з проханням не реєструвати їхні договори із «Дружбою-Новою», бо вони, мовляв, передумали і вирішили співпрацювати із іншим, вигіднішим інвестором.

— Він не тільки обіцяв, — зазначив Василь Покришка. — А й зареєстрував у селі ТОВ «Агрофірма Сильченкове», створив 15 робочих місць. Роботу отримали чотири трактористи, два шофери, бухгалтер, агроном, три охоронці, плюс різноробочі. Техніка Юзюка стоїть у селі. Агрофірма обробляла 1300 гектарів, гарно розрахувалася із пайовиками.

Одне слово, «Агрофірма Сильченкове» у такий спосіб вирішила, як мовиться, «взути» СТОВ «Дружба-Нова», яка вже контролює в Україні 110 тисяч гектарів землі і загалом має позитивний рейтинг у співпраці із сільрадами, пайовиками. Аргументація в опонента аграрного лідера виявилася переконливою! Усе-таки орендовану землю поратимуть не заїжджі механізатори, а доморощені. Однак аграрний дебютант не врахував, з ким має справу. Відбулися суди, які підтвердили, що чинне законодавство захищає будь-якого агроінвестора від «перебірливо-вередливого» пайовика. Ще у постанові Чернігівського окружного адміністративного суду від 26 травня 2011 року зазначалося, що сильченківські *«орендодавці відповідно до п. 4.4. укладених договорів отримали в момент їх укладення від орендаря* (СТОВ «Дружба-Нова». — **Авт.**) *по 1500 гривень кожен»*. *«Тим самим,* — читаємо у цьому судовому документі, — *кожен з орендодавців, отримуючи вказану грошову суму, яка виплачувалась їм позивачем відповідно до укладених договорів оренди землі, визнавав ці самі договори оренди землі укладеними і як єдину правову підставу для нарахування і отримання вищезгаданих грошових коштів».* Виявляється, передумати після цього селянам не так і просто.

«Судами встановлено, — пишеться в ухвалі Вищого адміністративного суду України від 23 серпня 2012 р., — *що договори, які направлялися позивачем на реєстрацію, підписані особами-орендодавцями, що свідчить про те, що останні здійснили своє відкликання в послідовному з порушенням термінів, встановлених частиною 3 статті 642 ЦК України. Відтак колегія суддів приходить до висновку, що подані на реєстрацію договори відповідають вимогам чинного законодавства, а отже, зазначені заяви про відкликання договорів оренди не можуть бути підставою для відмови в реєстрації договорів оренди».*

Чернігівський окружний адміністративний суд 5 липня 2012 року своєю постановою зобов'язав відділ Держкомзему в Талалаївському районі Чернігівської області розглянути питання щодо проведення державної реєстрації договорів оренди землі, укладених між СТОВ «Дружба-Нова» та селянами Сильченкового. Київський апеляційний адміністративний суд своєю ухвалою від 23 жовтня 2012 року залишив її дію без змін.

ДОСЛІВНО

Голова Талалаївської районної ради Юрій Дзюбан:

— У нас окремі виробники із гектара землі уже отримують у середньому по 70—100 центнерів кукурудзи. Тобто можна мати і реальні прибутки, і відповідно платити пайовикам. Звісно, такий урожай неможливий без великих затрат.

Зазначимо, що, незважаючи на 7-відсоткову оплату за пай, не всі жителі Сильченкового одностайно порвали із СТОВ «Дружба-Нова». Як з'ясувалося, вісімдесят з них усе залишили без змін. Можливо, вони не впевнені, що ТОВ «Агрофірма Сильченкове» усетаки витримає у подальшому тягар судових процесів та й своїх інвестиційних зобов'язань. Адже одна справа дати на початку діяльності людям привабливе заохочення, а інша — гарантувати високу орендну плату постійно. В області уже непоодинокі факти, коли згодом солідні агроінвестори «тверезіють» і, маючи на руках укладені договори, не дотримуються взятих зобов'язань «з об'єктивних причин». Так Сильченкове поділилося між двома аграрними інвесторами: 260 пайовиків обрали нового, а інші співпрацюють із попереднім.

Наприкінці грудня більша частина сильченківських селян, дізнавшись про рішення судів, забила на сполох у всі дзвони, оскільки вирішила, що їхні договори зареєструють на користь СТОВ «Дружба-Нова». Що це означає для пайовиків, зрозуміло: вони не отримуватимуть по 5300 гривень за оренду паю. Адже із «Дружбою-Новою» діє стандартний договір з дещо нижчим фінансовим забезпеченням. А відтак цей матеріальний стимул їх не розслаблює, змушує не сидіти на місці.

Уже у січні у Талалаївку з цього приводу приїхала поважна комісія із представників головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації, головного управління Держкомзему в Чернігівській області та виробила свої рекомендації для врегулювання конфлікту.

Ситуація на півдні Чернігівщини із землею, як показує цей протест, набуває справжнього ажіотажу. **Справді, нині кукурудза продається по 1950—2200 гривень за тонну. А відтак за собівартості тонни зерна 1100 гривень на талалаївській землі прогнозований заробіток інвестора на кожному гектарі становить 7—10 тисяч гривень.** Цей навар, частку якого (до 10 відсотків) треба віддати пайовику, можливий при гарних погодних умовах та належній агротехніці. Попри непередбачуваність окремих сільгоспсезонів, усе ж у агровиробників зростає інтерес до землі, до вагомих прибутків. У цій ситуації власники паїв можуть рішуче виступити на захист власних інтересів.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

РЕАЛІЇ

Худоба виросла, а дотації немає

Якщо спробувати виокремити минулорічні найважливіші аграрні події, то сміливо можна назвати урядову постанову про виплату дотацій за вирощених телят. Для цього є кілька причин. Насамперед благородна мета цієї акції — втримати і навіть наростити поголів'я худоби, чого не вдавалось зробити протягом кількох останніх десятиліть. З другого боку, власники худоби нарешті відчули, що держава таки хоче допомогти їм і підтримати матеріально. Можна по-різному оцінювати суму в тисячу гривень за те, що протягом п'ятнадцяти місяців довелось важко працювати, поки теля підросло, але і ця тисяча для селянської родини на дорозі не валяється. Шкода тільки, що її не вдалось отримати всім, хто все-таки вигодував худобу.

Роботу не закінчено, а документи реєструй

Саме з такою ситуацією зіткнувся 76-річний Іван Вигонський із села Дідківці, що у Білогірському районі на Хмельниччині. Чоловік пильно стежить за новинами та публікаціями в газеті, тому одразу звернув увагу і на саму постанову, і на ті дискусійні моменти, що виникли з її прийняттям. «До появи постанови багато власників худоби успішно реалізовували молочних телят. Це правда. Але правда і те, що багато телят залишалось. Люди без всякої дотації вирощували великоваговий молодняк, щоб отримати більшу копійку», — поділився своїми думками в листі до редакції Іван Парфенович. А далі розповів про те, що й сам вирішив дотримати теля до п'ятнадцятимісячного віку, щоб потім оформити документи і отримати свою тисячу.

Згаданого віку тварина досягла на початку серпня. Тож неважко підрахувати, що рішення не різати теля господар прийняв ще задовго до ухвалення урядового документа про підтримку. І це значить, що ні на які гроші не сподівався. Але ж чому не скористатись шансом, коли урядовці подарували його? До того ж Іван Парфенович почув, що оформляти документи можна до першого грудня минулого року.

Ось це і спантеличило чоловіка. Бо коли пішов за довідкою до сільради, почув: вам дотація не належить, бо бик переріс. Кинувся телефонувати у різні консультаційні пункти, але й там те саме: дотація можна оформити лише до досягнення твариною п'ятнадцятимісячного віку. Далі — засв.

Чоловік був вражений:

— Виходить так, роботу ще не закінчено, а документи вже треба реєструвати. Хіба має бути не навпаки? Що поганого в тому, що моє теля переросло? Між іншим, воно і тепер живе та здорове, набирає ваги. Хіба не цю мету переслідувала урядова постанова? Але замість того, щоб отримати гроші, я опинився у порушниках закону. І для таких як я навіть роз'яснення в газеті надрукували під промовистим заголовком «Якщо теля переросло». З усього виходить, що грошей мені не побачити.

Можна зрозуміти розчарування селянина. Бо ж і натрудився, і гарний бик у хліві стоїть, і чимало сусідів своєю «телячою» тисячею вихваляється, а він — ні з чим? У відчаї попросив навіть редакцію, аби якось вплинули на чиновників із міністерства, і ті дали таки згоду на дотацію. Тим паче що і здоровий глузд, і проста дядьківська мудрість підказують: він на неї заслужив.

Хоча суми нараховані, гроші отримали ще не всі

Однак здолати бюрократично-законодавчі бар'єри непросто. Не так через чиновницьку впертість, як через не до кінця продуману букву закону. Коли про проблему дізнались в обласному департаменті агропромислового розвитку, теж розвели руками: ніхто не візьметься оформляти дотаційні документи, якщо це суперечить постанові. З дуже банальної причини — за порушення доведеться відповідати. А в постанові якраз ні слова, що робити, коли вік тварини хоч на день вищий від вказаного. Документи ж справді можна було подавати до першого грудня. Своїм шансом на дотацію в Хмельницькій області скористалось майже 25 тисяч людей. Причому дехто оформляв її кілька разів, бо утримував не одне теля. При цьому загальна сума перевищила 18 мільйонів гривень. Правда, гроші отримали не всі. В департаменті хоча цифру не уточнили, проте зауважили: борг у кілька мільйонів ще є. Переважно перед тими власниками худоби, хто оформляв документи в останні місяці дії постанови. Однак сподіваються, кошти таки знайдуться.

Фотоетюд Олександра КЛИМЕНКА.

А от чи передбачаються подібні виплати і в нинішньому році, поки що сказати не беруться. Адже дія старої постанови закінчилась з початком грудня. Для її подовження необхідне нове рішення Кабміну. Коли воно буде прийняте, на місцях не знають. Однак зрозуміло, що виплати та їх розмір залежатимуть насамперед від того, чи знайдуться для цього гроші у бюджеті. А його надто щедрим назвати не можна.

Лишається припустити, що саме фінансово-бюджетні проблеми обмежили дію ще однієї урядової постанови, спрямованої на розвиток та підтримку тваринництва. Прийнята наприкінці минулорічного вересня, вона стосувалася змін до порядку використання сум податку на до-

З ПОШТИ

Хочете дешевшого м'яса? Купуйте бика...

Шановна редакціє!

Звертається до вас постійний читач, житель села Адамівка Березнівського району Рівненської області Володимир Філінський.

Я доглядаю корову, бика на 560 кілограмів, теличку, курей, гусей. Бика хочу продати, але за нього заготівельники дають по 14—15 гривень за кілограм живої ваги. Це для мене зовсім невигідно. Бику вже півтора року, у нього вкладено багато праці. Забити таку тварину й везти на базар у велике місто близько 300 кілограмів м'яса, щоб продати за один день — нереально. А треба платити за довідки, транспорт, місце на базарі. Ще — тому, хто розрубає тушу, та й без помічника не обійтись... Для мене то тільки збитки. Тому є одна пропозиція. Може, є люди, які хочуть дешевшого, ніж на базарах, м'яса. То нехай згуртуються дві-три чи більше сімей і куплять у мене бичка по 18 гривень за кілограм живої ваги. М'ясо вийде не дорожче як по 35 гривень за кілограм. Покладуть у морозильник — вистачить надовго.

Протестувальники задоволені розміром орендної плати за свої паї — торік вона була чи не найвищою у регіоні

Кадастровий переділ

На спірних ласих ділянках землі, яких в єдиній державній електронній базі даних виявилося десятки тисяч, залишаться ті із претендентів, у кого в руках влада й гроші

ПЕРЕМОЖЕ СИЛЬНІШИЙ

Народу України піднесли своєрідний «подарунок» до новорічних свят. У ролі Діда Мороза виступило Державне агентство земельних ресурсів. В Інтернеті відкрито доступ до публічної кадастрової карти (http://map.dazru.gov.ua/kadastrova-karta). Кадастр — це давно обіцяна автоматизована система відомостей про всі землі держави. Варто зазначити, що публічність у земельній сфері — нормальна практика багатьох країн. У кадастрі, серед іншого, має зазначатися інформація про кожну ділянку, її місце розташування, цільове призначення, вказуватися приватна це власність чи державна. Донині у нас такі дані були за сімома замками.

Розмови про необхідність впровадження такої електронної карти велися добрий десяток років. Увесь цей час у Держземагентстві стверджували, що продуктивно працюють над створенням бази. Хвилюючий момент появи публічного плану ділянок обіцяли і на 1 січня 2012-го — система мала запрацювати через півроку після ухвалення Закону про Державний земельний кадастр. Однак хоча за документ народні депутати й проголосували, старт знову відтермінували. **Часте перенесення години «ч» і та таємничість, у якій творили систему, дали змогу опонентам назвати карту «кадастром для своїх».** Але все-таки здійснилося! Тепер кожний може вбити на означеному Держземагентством сайті свій кадастровий номер і наочно переконатися, чи справді розташування ділянки в натурі збігається з електронною базою.

Але, здається, зробивши це, десятки тисяч власників були просто шоковані побаченим. Можна лише уявити здивоване обличчя цих громадян, які відкрили на своїх моніторах держземіський «подарунок». Мабуть, багато хто з них замість шампанського змушений був хапатися за валідол. Адже в представленому в Інтернеті плані незліченна кількість накладок, деякі ділянки взагалі розташовано в руслах річок, «плескаються» в озерах, а то й «плавають» в акваторії Чорного моря. Щиро кажучи, я, як і багато інших моїх співгромадян, сподівалася, що «рекордні» терміни, витрачені Держземагентством на підготовку системи, дадуть можливість хоча б привести базу даних у більш-менш належний вигляд. Тобто під час розробки накладки узгодять, і наділи принаймні не «потапатимуть» у водоймах. Але чи то бажання у фахівців виконувати свою справу старанніше не було, чи то не знайшлися механізми, спроможні розрулити спірні ситуації, а може, і перше, і друге разом. У результаті, народився земельний гермафродит — інакше витвір Держземагентства не назвеш.

Частково появу такого кадастрового монстра можна пояснити потуранням самої держави в цій сфері. **Процес приватизації ділянок багато в чому було віддано на відкуп районам, він майже не контролювався. Образно кажучи, там що хотіли, те й «малювали». Звичайно, чиновники місцевого штибу щосили «старалися» поблизу Києва, великих мегаполісів. Там, де земля особливо затребувана, до одного власника в комп'ютерну версію кадастру, яку на початковому етапі саме в районах і формували, «підселяли» другого, третього, а то й п'ятого: імовірно, за грошову винагороду чи пляшку коньяку.** Особливо такий бізнес процвітав, коли ділянки під забудову, приміром, під столицею близько від Дніпра продавали по 10 і більше тисяч доларів за сотку, а не по 1,5—2 тисячі, як нині. У результаті, як казав один політик, маємо те, що маємо... **У такій ситуації державна машина в особі Держземагентства нічого розумнішого не придумала, як оприлюднити кадастрову карту з усіма накладками: мовляв, нехай переможе сильніший.** Не складно прогнозувати, що при цьому не обов'язково власником спірного наділу залишиться людина, яка оформила землю 8—10 років тому. Її може запросто витіснити претендент, котрий роздобув для себе документи на той самий ласий шматок чужої власності й три роки тому. Вікторію святкуватимуть ті, хто кмітливіший, хто вхожий у керівні кабінети, ті, у кого в руках ручка й право розпоряджатися. Наявність у таких громадян грошей і влади допоможуть витіснити старого власника й стати повноцінним господарем бажаної ділянки. Адже саме присутність у кадастрі відіграватиме визначальне значення.

Варто зазначити, що в таких суперечках правило: «хто перший отримав держакт, того й земля» — слабкий аргумент ще й тому, що державні акти старого зразка видавали взагалі без кадастрових номерів. Їх наявності бланки просто не передбачали. Вийшло: «Поспішив — людей насмішив». А без кадастрового номера ділянку навіть продати, подарувати чи успадкувати неможливо. Таким власникам, щоб мати можливість проводити операції з наділом, одна дорога — до землевпорядних організацій. Знову черги, нервовий стрес плюс кадастрове вимагання — потрібно знову платити чималі суми за виготовлення чергової порції документів на наділ. **Із громадян без усякого сорому здирають гроші, хоча на розвиток єдиної земельної бази даних з року в рік залучалося бюджетне фінансування. Чималі кошти виділяли й міжнародні фінансові організації. Зокрема, угодою від 2003 року між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку на початковому етапі передбачався кредит на цю святу справу в розмірі понад 195 мільйонів доларів.**

Невже таких величезних грошей не вистачило, що тепер з новою силою взялися «доїти» народ за ту саму безоплатну (як люблять декларувати можновладці) приватизацію?

Причому, політика земельного здирництва підриває не тільки добробут громадян, а й гальмує розвиток усієї економіки. Адже навколоземельні організації за свої труди вже отримали від нас мільйони, якщо не мільярди. І ще не таке буде!.. Замість того, щоб вкладати кошти в ілюзорні папери, люди купували б їжу, одяг чи взуття. Вкладені громадянами у виготовлення цих товарів гроші приносили б користь і народному господарству. Але **кадастр знову закликає нас витрачатися, потрібно ще раз довести, відкоригувати, підтвердити своє право на право власності.** Разом із землевпорядниками недосконала державна електронна база даних забезпечила роботою на десятиліття вперед ще і юристів. Навіть побіжного погляду на кадастр вистачає, щоб зрозуміти: у нинішньому вигляді для них він — справжня золота жила.

Галина КВІТКА.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДО РЕЧІ

Від ведучої «Села» Галини Квітки:

Звісно, у редакції нашої газети вирішили не стояти осторонь кадастрових перипетій, допомогти (у тому числі й Держземагентству) у виправленні болючих для громадян помилок. Тому всім читачам повідомляємо контакти, розміщені на офіційному сайті головного земельного відомства країни:

«Гаряча лінія» Держземагентства — 0 800 502 528 (дзвінки зі стаціонарних телефонів у межах України безплатні).

Голова Державного агентства земельних ресурсів Тимченко Сергій Михайлович — тел. (044) 249-96-91.

Перший заступник голови
Кадомський Артем Маркович — тел. (044) 249-96-72.

Телефони для довідок: (044) 249-96-75 (канцелярія), факс (044) 249-96-70.

Сайт www.dazru.gov.ua
електронна пошта: dazr@dazru.gov.ua
Адреса: Держземагентство України,
вул. Народного ополчення, 3, м. Київ, 03680.

Наскільки ефективним виявиться цей зворотній зв'язок, а також про Ваш досвід у вирішенні непростих земельних ситуацій повідомляйте електронною поштою (kvitka@golos.com.ua) чи листом на адресу редакції.

З такою ситуацією зіткнулись ті, хто не встиг вчасно оформити папери. Невже праця пропала даремно

дану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету. Простіше кажучи, передбачалися дотації за м'ясо тварин, що пішли на забій. Зокрема, за здану велику рогату худобу масою не менш як 330 кг передбачалась «винагорода» в розмірі 2,5 гривні за кілограм живої ваги. Причому, власник худоби на дотацію міг претендувати незалежно від того, чи отримував доплату за утримання молодняку. Пропозиція, поза сумнівом, цікава. Особливо з огляду на те, що селяни не перестають скаржитись на низькі закупівельні ціни. Адже теперішні 14—15 гривень за кілограм живої ваги ВРХ господарі худоби вважають просто здирництвом.

Але постанова так і не запрацювала. Як кажуть чиновники, не був розроблений механізм для дії цього документа. Насправді неважко припустити, що наприкінці року в бюджеті не знайшли коштів на подібні витрати.

Інвестиції дармові чи стратегічні

Влітку минулого року, коли тільки почала діяти дотація на молодняк, чимало селян ставились до неї з недовірою і не поспішали оформляти документи. За кілька місяців люди переконалися: гроші таки виплачуються. Хоча стверджувати, що фінансова підтримка виконала саме стимулюючу функцію, доволі проблематично. Селяни встигли охрестити дотаційну тисячу гривень «дармовими» грошима. І це означає, що на них ніхто особливо не сподівався. Та коли дають — чому б не взяти? Утім, на Хмельниччині державну дотацію виплачено на утримання майже 37 тисяч голів. Якщо врахувати, що в області налічується близько 150 тисяч корів, стає зрозумілим, що переважна більшість молодняку все одно пішла під ніж. Чому?

Причини різні. Для когось виявилося значно вигіднішим продати за добру ціну молочне теля, не чекаючи падіння закупівельних цін. Адже серед сільського населення переважно люди старшого віку — доглядати за худобою їм просто не під силу, і тут не зможуть спокусити жодні доплати. А хтось просто встиг зарізати теля ще до того, як з'явився урядовий документ.

Підрахувати, скільки господарів залишило молодняк підростати саме завдяки отим майже 20 дотаційним мільйонам гривень, практично неможливо. Такої статистики просто не існує. Виходячи із цього, логічно виникає кілька запитань.

Насамперед, яким же був економічний ефект від інвестованих у тваринництво таким способом бюджетних коштів? Чи справді виправданою, а головне — перспективною є така політика? І чи буде вона продовжена нинішнього року?

Бо якщо мова йде про реальне збільшення поголів'я, зростання доходів селян і насичення вітчизняного ринку дешевою продукцією, то таку справу потрібно продовжувати без усяких затримок і зупинок. А якщо дотація не є нічим іншим, як своєрідною подачкою для збіднілих мешканців глибинки, то це зовсім інша справа.

Не берусь давати жодних оцінок і відповідей на подібні запитання. Але це зовсім не означає, що всі ми, навіть ті, хто не має жодного стосунку до тваринництва, не хотів би почути їх. Бо мова йде не просто про те, чи залишиться жити новонароджене теля, а про те, чи має перспективи українське тваринництво. І чи здатна держава відродити його.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото автора.

ДУМКА ФАХІВЦЯ

Василь Борилюк, начальник відділу тваринництва департаменту агропромислового розвитку Хмельницької ОДА:

— Те, що в бюджеті знайшлись кошти для підтримки селян, важко переоцінити. До того ж жодних перешкод для отримання допомоги ніхто не створював. Якщо і траплялись такі випадки, коли люди не отримали дотацію, то це тільки через те, що вони вчасно не оформили документи відповідно до вимог постанови. І тут варто винуватити не так власників тварин, як погану роботу влади на місцях. Там, де сільські голови спрацювали оперативно, детально роз'яснили всі правила, жодних проблем не виникало. А дехто із сільських голів чи то байдуже поставився до роботи, чи просто злякався її. Адже багатьом чи не вперше доводилось оформляти документи, за якими потім проводилось бюджетне фінансування. Тож і боялись припуститись помилок, за які потім доведеться відповідати. А в результаті постраждали односельці. Сьогоднішні проблемні ситуації мають стати уроком на майбутнє. Бо подібний принцип дотування, очевидно, діятиме і надалі.

НЕСТАНДАРТНИЙ ПІДХІД

Наступна зупинка — Полунична!

Незвичайну автобусну зупинку — у вигляді полуниці — будують у селі Ліски Кілійського району Одеської області. Вирощування полуниці — один з основних заробітків місцевих жителів. І вони на чолі з головою сільради Галиною Іванової вирішили вшанувати ягоду, використавши її символ у вигляді зупинки.

Ліски — «полунична столиця» Одеської області. Село з населенням 1,8 тисячі осіб збирає за сезон понад 300 тонн полуниці, яку потім відправляють на ринки Одеси, Києва та інших великих міст.

До слова, у селі уже є невеликий пам'ятник ягоді: у центрі села біля школи встановлено скульптуру жаби, яка тримає в лапах полуницю, а на постаменті напис: «У нас полуниця вродила — сусідів жаба задавила!».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В Україні 12% озимих сільгоспкультур значаться як слаборозвинені *(Гідрометеоцентр)*

Три особи загинуло і ще дві постраждало в результаті ДТП в Арцизькому районі Одеської області. Водій легкового автомобіля «BMW» не впорався з керуванням і врізався у дерево, *інформує наш власкор В'ячеслав Воронков*

Крізь терни до зірок

Пандус на шляху до диплома

У Луганській області понад тисяча осіб мають тяжкі ураження слуху, більше трьох тисяч — складні порушення опорно-рухового апарата. Серед них 60% — молодь і люди працездатного віку. Це ті, хто зацікавлений в одержанні вищої освіти та у професійній кар'єрі.

Щоб зрозуміти, як складно людині, яка має інвалідність, співіснувати з нашою дійсністю, достатньо лише уявити, що було б з нами, якби усі прорізи для дверей раптом стали вузькими і низькими, доступними, наприклад, тільки для 5-річних малят. У таких умовах ті, хто вважає себе нормальним, одразу виявилися б «ненормальними». То що ж простіше і зручніше для суспільства? Допомагати персонально кожному, хто не пролазить у вузький дверний проріз, чи зробити двері настільки широкими і зручними, щоб будь-яка людина могла безперешкодно увійти і вийти з приміщення? Відповідь проста. Але, незважаючи на це, знадобилися десятиліття, щоб суспільна свідомість і державна політика в Україні пішли шляхом «перебудови дверей» замість ізоляції тих, під кого не адаптована дійсність.

Перебудова дверей замість ізоляції

Ще на початку 2000-х років в обласному центрі практично не було пандусів і навряд багато хто знав про світлофори зі звуковим повторювачем сигналу, тим паче про автобуси зі спеціальним піднімальним механізмом для візочників. Ще більшою проблемою для людей з інвалідністю залишалося питання самореалізації, отримання вищої освіти, професії, яка приносила б і задоволення, і кошти для прожиття. Тривалий час державна підтримка дітей і молоді з порушеннями розвитку зводилася лише до матеріального забезпечення, надання медичних послуг і початкової освіти. І от сучасне суспільство, яке кожен з нас, не замислюючись, опише як холодне, бездушне й егоїстичне, творить добру і важливу справу — проект, який об'єднує різні організації, небайдужих людей і спрямовує їхню ініціативу, енергію на надання допомоги людям з обмеженими можливостями.

Два роки тому Луганський національний університет ім. Т. Шевченка став ініціатором створення зовсім нової навчальної програми для студентів з інвалідністю.

Авторами цієї програми стали не лише науковці вузу, а й фахівці Фонду соціального захисту інвалідів, Луганської облдержадміністрації та низка громадських організацій. Головне завдання цього проекту — створення цілого комплексу умов, необхідних людям з інвалідністю для безперешкодного одержання вищої освіти. У першу чергу, йдеться про соціально-педагогічні, психологічні, соціально-економічні, медичні, організаційні та правові питання. Луганський національний університет ім. Т. Шевченка сьогодні вважається єдиним у країні вузом, у якому студенти з особливими потребами з інших міст можуть навчатися на стаціонарі. Це, до речі, під час робочого візиту в Луганську відзначив виконавчий директор Національної асамблеї інвалідів України Наталія Скрипка:

— Національна асамблея багато працює над забезпеченням інклюзивної освіти в Україні й забезпеченням безперешкодного доступу людей з обмеженими можливостями до будівель, — сказала вона. — Але мене здивували умови, які існують у Луганському університеті. Це єдиний вуз у країні, де люди з інвалідністю мають доступ до гуртожитків. Вразив нас і реабілітаційний центр на базі університету, де молодь з інвалідністю може одержати профілактичне лікування.

ФАКТ

У Луганськом національному університеті ім. Т. Шевченка сьогодні одержують освіту 250 студентів з інвалідністю, 200 з яких проживають у гуртожитках.

Вища освіта для таких людей — шанс потрапити на ринок праці й бути конкурентоспроможними. ЛНУ відкриває цю можливість. Вуз архітектурно доступний, тут створено програми навчання інклюзивних груп.

— У 16 років я перенесла тяжке захворювання — пухлину спинного мозку, — розповідає голова міської громадської організації «Центр соціальної реабілітації людей з інвалідністю» Олена Рожкова. — Після операції вже не змогла стати на ноги. Як жити далі, чим займатися? Можна було поставити на собі хрест і залишитися наодинці зі своїм нещастям. Але я зробила свій вибір на користь повноцінного і щасливого життя. З дитинства мріяла бути лікарем, але після тієї операції змінила своє ставлення до медицини й обрала професію дитячого психолога. Я успішно закінчила ЛНУ ім. Т. Шевченка, одержала диплом психолога й нині допомагаю іншим. Я знайшла себе у цьому житті. Інвалідність — не вирок. Важливо навчитися бачити у житті те прекрасне, що в ньому є. Через багато років можу сказати — я щаслива людина. У мене є все, що наповнює мене радістю і надає життю зміст: затишний будинок, чудовий чоловік, прекрасна донька, вірні друзі та цікава робота. Для мене важливо усвідомлювати, що я потрібна, що я можу допомагати іншим людям!

У Луганськ їдуть навчатися з усіх куточків країни

Найкрасномовніший показник успішності програми — це попит на послуги вузу серед людей з інвалідністю. У ЛНУ навчається молодь з Донецької, Харківської, Дніпропетровської областей, АР Крим. Незабаром у вузі чекають абітурієнтів із західних регіонів країни.

— Для таких студентів необхідно створити певні умови для навчання, атмосферу розуміння їхніх проблем. Підкреслюю — розуміння, а не відсторонення, — пояснює ректор ЛНУ Віталій Курило. — Важливо, щоб цим займалися всі сфери влади. Ми, наприклад, відчуваємо підтримку керівників області, чиновників. Більшість проблем, про які ми кажемо, вирішують. У першу чергу, це фінансування навчання, а також реабілітація, працевлаштування випускників.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Сергій Смолін, візочник:

«Є така мудрість. Ніколи не кажи, що ти погано живеш. Бог почує твої слова і скаже: «Ти не знаєш, що таке погане життя!», — й дасть тобі долю вдесятеро гіршу. Що б не сталося, завжди кажи, що ти живеш добре, тоді Бог почує тебе і скаже: «Ти не знаєш, що таке гарне життя!», — і дасть тобі долю вдесятеро кращу. Який ти сам, такий і світ навколо тебе. Світ — це дзеркало, і в цьому дзеркалі відображається твоя душа, і не має значення, пересуваєшся ти самостійно чи за допомогою інвалідного візка».

Студенти з інвалідністю одержують вищу освіту у вузі за 55 різними напрямками. Залежно від особливостей недуги кожному пропонують певний і досить широкий спектр спеціальностей на вибір. Є серед вихованців ЛНУ і знаменитості — призери Паралімпійських ігор, які навчаються за спеціальністю «Спорт».

— Уперше в Україні в 2011—2012 роках за фахом «Здоров'я людини» і «Фізична реабілітація» одержують вищу освіту люди зі складними порушеннями опорно-рухового апарата і студенти з важкими вадами функцій слуху і зору, — розповідає директор реабілітаційного центру ЛНУ Ірина Клименко. — Здобувши вищу освіту, наші випускники зможуть працювати реабілітологами і допомагати людям з обмеженими можливостями. Усі студенти з важкими формами інвалідності навчаються в інклюзивних групах, які сформовані таким чином, що вони мають можливість навчатися в аудиторіях вузу разом зі своїми однокурсниками.

Партнери — це частина успіху

Зняти численні бар'єри і зробити освіту доступною для молоді з інвалідністю вузу допомогли партнери. Національна асамблея інвалідів провела аудит вузу, і після цього було вирішено питання архітектурної доступності навчальних приміщень. За підтримки Фонду соцзахисту інвалідів закуплено устаткування для реабілітаційного центру. У планах ще ціла низка перетворень, і в нинішніх умовах, коли все списують на «труднощі, складні часи і кризу», це варте поваги.

— Наш фонд бере участь у фінансуванні навчання студентів з інвалідністю, — каже директор Луганського обласного відділення фонду соцзахисту інвалідів Роман Козенко. — Якщо, припустимо, в інших регіонах на такі цілі виділяють 100 000 грн., то в Луганській — понад 1 млн. грн. Це результат того, що програма навчання інвалідів має стабільний характер, дає можливість студентам одержувати також реабілітаційні послуги. Ми плануємо організувати ще два класи — для навчання студентів з порушеннями зору і функції слуху.

Серед завдань, які вузу і його партнерам ще треба розв'язати, — облаштування парковки для автомобілів людей з інвалідністю, маркування приміщень ЛНУ для людей зі слабким зором і слухом, створення пішохідного переходу між реабілітаційним комплексом і навчальними корпусами вузу, встановлення пандуса до спортивного корпусу. Найдовгоочікуваніша і найдорожча обновка — ліфт-підйомник для візочників. Вирішення цього питання — у компетенції профільного міністерства, де добре знають про роботу вузу та обіцяють допомогу і підтримку.

Вуз постійно шукає нових партнерів для розвитку програми навчання студентів з інвалідністю і знаходить їх. Так, 2012 року університет став учасником проекту «Розвиток громадянського суспільства» за програмою розвитку ООН в Україні та за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ Данії. Результатом стало створення Центру інклюзивного навчання для викладачів на базі реабілітаційного центру ЛНУ. Підключилися до роботи зі студентами, які мають інвалідність, і священнослужителі Свято-Іоанно-Предтеченського чоловічого монастиря. Будь-хто може отримати пораду, духовне наставництво, моральну підтримку. Це стало можливим завдяки підписанню угоди про співробітництво між монастирем, КУ «Луганським обласним центром соціокультурної адаптації молоді з обмеженими фізичними можливостями» і відділом реабілітації студентів з особливими освітніми потребами ЛНУ ім. Т. Шевченка.

Важливо відзначити, що у щасливий момент одержання диплома ланцюжок підтримки не обривається. За словами начальника Головного управління праці і соціального захисту населення ОДА Елеонори Поліщук, доводиться виховувати роботодавця, пояснювати особливості роботи таких людей. І у нас це виходить. Цього року на сесії обласної ради затвердили Програму сприяння особам з обмеженими можливостями, у якій, зокрема, йдеться про доступність сфер громадського життя.

Олена ЛОШАКОВА,
Алла АНТІПОВА.
Луганськ.
Фото прес-служби ЛНУ.

КОМЕНТАР ЮРИСТА

Ст. 26 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів України» зобов'язує підприємства, установи та організації створювати умови для безперешкодного доступу інвалідів до об'єктів фізичного оточення. Цей закон у разі неможливості повністю пристосуватися до потреб інвалідів приписує діючим об'єктам здійснити можливі перебудови з урахуванням особливостей дизайну.

Існують спеціальні стандарти для спорудження пандусів, головне в них — безпека та ефективність користування. Відповідно до Державних будівельних норм України у місцях підвищення рівня горизонтальної підлоги на 4 см належить побудувати пандуси та сходи. Кут нахилу пандуса не повинен перевищувати 10%, а ширина має відповідати основним параметрам проходів, але не вужче 1 м. З обох боків підйомів повинні бути обмежувальні бортики (не менше 5 см) та обгородження (не менше 90 см). Поручні створять можливість для інваліда-візочника під час підйому опиратися на руки. Отже, норми та стандарти існують, але лише на папері, адже механізму їх виконання держава не визначила. Як, до речі, не визначила і державний орган, який має здійснювати контроль за дотриманням цих норм та притягувати винних до відповідальності, якої також не встановлено.

Антон ГАЛЬ.

Старуня на семи горбах

САМОВРЯДУВАННЯ

Коли наприкінці 90-х років минулого століття в селі Старуня Богородчанського району, що на Івано-Франківщині, настав, як кажуть на Галичині, край, його сільський голова Іван Мосюк* (на знімку) *вирішив уперше взяти участь у всеукраїнському конкурсі проектів для сільських та селищних рад.

Назви населених пунктів, особливо сіл, дуже влучно відображають історію їхнього виникнення. Назва Старуня каже сама за себе. Перша письмова згадка про неї датується 1378 роком, в часи правління Галичиною короля Володислава. Саме згадуваного року Володислав Опольський дарує села Старуню та Новоє своїм синам Драгомиру та Некрину. Але археологічні та геологічні сюрпризи, які час від часу виштовхує назовні старунська земля, свідчать про те, що люди оселилися тут давніше, згідно з науковими дослідженнями ще у 40—10 тисячоліттях до нашої ери. Завдяки цим дивовижам, а ще невтомному сільському голові сьогодні про це мальовниче й унікальне село, яке наче правічний Рим «розбіглося» по семи горбах, знає весь світ.

Постійне місце роботи — голова

Іван Мосюк — уродженець Старуні, головує в рідному селі та сусідньому Ластівцях уже 22 роки поспіль, тобто всі шість скликань. Територія сільської ради — це 2583 гектари землі, на якій розташовано 911 обійсть, де мешкають майже 3 тисячі 300 осіб. У двох селах діють три церкви, дві школи, де навчаються 570 дітей, третю обладнали для дошкільнят (загалом тамтешній навчально-виховний комплекс налічує 4 корпуси). До послуг мешканців сільський стадіон, волейбольний майданчик, у кожній школі — велика спортивна зала, окремо обладнані зали для гімнастики та тенісу. Працюють фельдшерсько-акушерський пункт, сучасна лікарська амбулаторія загальної практики сімейної медицини, 9 торговельних закладів, проведено 58 кілометрів вуличного газопроводу. Сьогодні важко уявити, що колись тут і половини з перелічено не було. А голова добре пам'ятає ті часи. За його словами, коли в селі настав край, місцева громада взяла участь у першому проекті. І тепер її, без перебільшення, можна назвати однією з найактивніших на Прикарпатті як за участю, так і за перемогами в міжнародних та всеукраїнських конкурсах, оскільки громада Старуні виграла вже 12 проектів, завдяки яким до рідного села прийшло чимало позитивних змін.

Перша комп'ютеризована сільрада району

2000 року Інститут сталих спільнот оголосив конкурс проектів для сільських та селищних рад Західного регіону України. За умовами проекту «Захистимо Карпати зусиллями громади» його учасники мали виокремити місцеву екологічну проблему та чітко описати шляхи її розв'язання. З Івано-Франківщини відгукнулось 11 сіл, а перемогло тільки два — Старуня та Узин Тисменицького району. Щодо Старуні, то проблема лежала, як то кажуть, на поверхні. На території цієї сільської ради розташовуються нафтові свердловини, з яких видобута нафта надходить через локальні нафтопроводи і перекачується до Надвірної. Через фізичну зношеність на нафтопроводах постійно відбувались пориви й витікала нафта, яка забруднювала ґрунти і поверхневі води. Крім цього, газоконденсат просто викидався в повітря або спалювався у «факелах». Спільно із працівниками нафтогазодобувного управління «Надвірнанафтогаз» було здійснено технічну реконструкцію діючих нафтопроводів і вдалося припинити спалювання газоконденсату. За наполегливість та ініціативність організатори конкурсу подарували переможцям комп'ютер та іншу оргтехніку. На той час це була єдина сільрада в районі, яка мала таке багатство.

Ніщо так не стимулює до участі в наступних конкурсах, як перемоги в попередніх. Так в історії цієї сільської громади з'явилась своєрідна хронологія, в якій не тільки змінювались назви проектів (вигравали щорічно, а деколи й двічі на рік), а й видозмінювався сам населений пункт.

За грантові кошти відкрито два центри розвитку дитини на базі лікарської амбулаторії в Старуні та в Ластівецькій початковій ЗОШ, придбано сушильне та пакувальне обладнання, яким безкоштовно послуговуються мешканці обох сіл для переробки садово-городньої продукції, двічі медичні спеціалісти області та району з виїздом до села здійснювали обстеження дітей дошкільного віку, побували в Польщі для ознайомлення з тамтешнім досвідом розвитку місцевого самоврядування, видано тематичну літературу, туристичний путівник.

А сучасна лікарська амбулаторія загальної практики сімейної медицини, яка є особливою гордістю Старунської сільської ради, стала яскравим прикладом пайової участі громади та донорів у його реалізації. Співфінансування мешканців Старуні становило 40 відсотків від його загальної вартості. А для того, щоб малюкам не нудно було очікувати своєї черги до лікаря, поруч із закладом, знову-таки за окремий грант, облаштовано дитячий майданчик із різноманітними гойдалками та невеличким водограєм.

ФАКТ

Особливою гордістю Старунської сільської ради є сучасна лікарська амбулаторія загальної практики сімейної медицини, яку завдяки черговому проекту було зведено на місці недобудованого торговельного комплексу. 2006 року представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) зарахувало старунський проект до 35 найкращих в Україні, під який виділено 300 тисяч гривень. Гроші чималі і потребували гарантій, тож представники Фонду з різних країн спочатку навідалися до села, щоб на власні очі переконатися, на що здатна тамтешня громада.

Гріх не використовувати такі екзоти

Окрема історія села розпочалась, коли взяли участь у проекті «Природниче фото села», завдяки якому відбулась популяризація цікавих пам'яток, знайдених та розташованих на місцевих землях. А це і давні викопні тварини, і грязьовий вулкан, який відкрився, можна сказати, на очах у людей 1977 року після землетрусу в Румунії, з якого нині б'є чверть таблиці Менделєєва. Саме його в рамках наступного міжнародного проекту досліджували науковці з Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу та Краківського гірничо-металургійного інституту. А згодом було проведено міжнародну наукову конференцію «Природно-історична спадщина Старуні», приурочену до 100-річчя першої знахідки мамонта і волохатого носорога у Старуні 1907 року. (До речі, пізніше, 1927-го, знахідки поповнилися ще трьома муміфікованими в озокериті носорогами, велетенським оленем та конем, які нині зберігаються в музеях Львова, Києва та Кракова).

Випереджаючи згадану конференцію на рік, Іван Мосюк написав проект «Село Старуня — «Парк льодовикового періоду». За виграні кошти виготовлено інформаційний стенд з описом геологічної пам'ятки природи та напрацьовано проект еколого-туристичного центру з однойменною назвою, з уже розробленою детальною схемою туристичної інфраструктури з майбутніми санаторієм, мережею котеджів сільського зеленого туризму, ресторанчиків та кав'ярень дорогою до славнозвісного вулкана. Якби цю мрію вдалося втілити в життя, то, сподівається Іван Васильович, додаткові робочі місця повернули б до села чоловіків, які, як правило, після Великодня і до кінця осені перебувають на заробітках.

В очікуванні інвестора для «Льодовикового періоду», невтомний голова вже знайшов іншого, який на незадіяних чагарникових землях сільради зголосився встановити сонячні батареї потужністю 2,5 мегавата на годину. Спеціалісти кажуть, що такої потужності вистачить не тільки на Старуню, а й на кілька довколишніх сіл. Вироблену електроенергію продаватимуть в загальну електромережу за «зеленим тарифом», що доволі вигідно і для села, і для інвестора. Тим паче що останній, окрім орендної плати за землю, пообіцяв облаштувати освітлення навколо шкільної території.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...комунальники приручили «Золотого оленя»

У Кам'янці-Подільському готуються відзначити кращі комунальні проекти. Переможцями конкурсу стануть ті, хто найбільше прислужився громаді своєю працею, спрямованою на розвиток та благоустрій міста. За право отримати відзнаку «Золотий олень» у майже 20 номінаціях змагаються працівники житлово-комунального господарства, дорожники, садівники.

Назва проекту не випадкова. Саме з цим благородним звіром пов'язана історія заснування міста. Легенда розповідає, що князі Коріатовичі, які в середньовіччя заклали Кам'янець, якось полювали на оленя. Наздоганяючи його, виїхали на крутий берег річки Смотрич. Мальовничі краєвиди вразили мисливців, і ті вирішили на кам'яному острові збудувати неприступне місто-твердиню. Його засновники доклали й чимало зусиль, щоб Кам'янець отримав Магдебурзьке право. Сталося це, зауважує подільський краєзнавець і журналіст Олег Будзей, наприкінці січня, в день святого Івана Предтечі. Нині цій даті, що єднає громаду, присвячується чимало заходів. Серед них і рейтинг «Золотий олень».

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

...свобода та незалежність... до першої десятки не потрапили

Здоров'я — найбільша цінність для людини. Такий висновок зробили соціологи за підсумками дослідження, проведеного Миколаївською обласною газетою «Южная правда».

Декілька місяців на сайті видання тривало опитування щодо пріоритетів сучасної людини. З'ясувалося, що здоров'я вважають для себе головною цінністю 23,47 відсотка респондентів; сім'ю, родинні стосунки — 16; гроші — 7,98; безпеку — 7,04. Для 5,3 відсотка опитаних найважливіше — любов. Для понад трьох відсотків учасників дослідження на першому місці стоять шляхетність, патріотизм, добробут і власна значущість. Майже стільки само проголосували за дружбу, соціальний статус та успіх. Як і за права, свободу та незалежність. Гідність, як свідчить опитування, значима для кожного сотого. Ще менш пріоритетна для людей влада.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

...директор цукроварні «зекономив» на податках

Державний бюджет недоотримав 8,3 мільйона гривень від одного з цукрових заводів на Тернопільщині. Саме стільки податків недоплачено в результаті незаконних оборудок директора підприємства. Як з'ясували податківці, його керівник уклав договори з будівельною компанією на виконання низки ремонтних робіт. Зокрема, йшлося про перекриття даху головного корпусу, ремонт покрівель цеху безтарного зберігання цукру та інших приміщень. Проте жодних робіт будівельна фірма не виконала, а сама вона має ознаки фіктивної.

Співробітники слідчого відомства ДПС у Тернопільській області завершили розслідування цієї справи й відправили її до суду. Директора заводу звинувачують в ухилянні від сплати податків в особливо великих розмірах.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Святиня Волинського краю

Соборний храм Різдва Христового — одна з найвеличніших споруд древнього Володимира-Волинського, визначна пам'ятка пізнього бароко.

Споруджено храм 1770 року як єзуїтський костел. Його будівництво тривало п'ятнадцять років.

1773 року папа Климент XIV скасував орден єзуїтів, а всі заклади ордену на території Польщі та Росії зачинив. Після цього храмом володіли різні релігійні конфесії. З 1891 року він був резиденцією володимирських православних єпископів. Після Другої світової війни римо-католицьку парафію, яка діяла тут з 1921 року, ліквідували, а костел — закрили. З 1983-го в святині розпочалися ремонтно-реставраційні роботи.

Справжнє відновлення релігійного життя в храмі розпочалося 1991 року, коли його передали православній громаді. Нині тут діє кафедральний собор Різдва Христового Української православної церкви Київського патріархату.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Такий вигляд має фасад кафедрального собору Різдва Христового у Володимирі-Волинському.

Фото з сайту Волинської єпархії УПЦ КП.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 4 (5504)
СЕРЕДА, 9 СІЧНЯ 2013

85 років тому в США встановлено три експериментальні телевізори для прийому телесигналу в домашніх умовах

125 років тому народився актор і режисер Гнат ЮРА (1888—1966), засновник київського театру імені Івана Франка

Честь генерала Смирнова

Він не залишив свої приречені війська, хоча з Москви за ним надіслали літак

Моє відрядження до цілого конгломерату сіл Куйбишевського району (дуже, до речі, нехарактерного для степової Запорізької області) почалося з незапланованого виходу з автобуса. Бо просто на зупинці у селі Олексіївка височать два бюсти земляків — генерала Дем'яненка та полковника Карацупи. Останній — легендарний прикордонник, ім'я якого, як і кличку його пса Джульбарса, знали всі радянські хлопчаки. А через річечку Берда — вже село Смирнове. Тут сільрада, базарчик, де торгують лише комбікормом і вугіллям, а ще великий напис на будинку «Смирнове — 200 років». А трохи вище від музею поета Миколи Нагнибіди (тут його батьківщина) — школа-дев'ятирічка. Навпроти на тлі якогось недобуду — меморіальний комплекс. Тут пам'ятник, п'ять бюстів і — у бронзі — бойовий шлях 18-ї армії, від Чернівців до Попівки. Біля підніжжя пам'ятника генерал-лейтенанту Андрію Кириловичу Смирнову — могильна плита. Саме тут лежать останки командувача 18-ю армією. Отже, село не завжди було Смирновим, до 1956 року це була Попівка.

Бюст Карацупи (Олексіївка).

Передмова до трагедії

Коли збирався у відрядження до Смирнового, зазирнув до нашої «не переписаної» історії. Тієї, що у повній відповідності до вимог «Короткого курсу ВКП(б)», який знову набуває в Україні популярності... Хотів вивчити бойовий шлях 18-ї армії, але що тут вивчиш, коли у радянських військових енциклопедіях — лише загальні фрази: «У червні—липні 1941 року 18-та армія у взаємодії з іншими військами фронту вела оборонні бої на кордоні з Румунією, в серпні — на півдні Правобережної України, у вересні — на лівому березі Дніпра».

Можна знайти і загадкові рядки: «Сформована в червні 1941 року на базі управління Харківського військового округу і військ Київського особливого військового округу. До неї було включено 17-й стрілецький корпус (96-та та 60-та гірськострілецькі дивізії, 164-та стрілецька дивізія)...» Далі — ще корпуси і дивізії, яких би вистачило на кілька армій. До речі, сусіди зліва та справа, 9-та й 12-та армії, були ще більше насичені військами.

Зверніть увагу на слова «у червні» та «гірськострілецькі». Саме вони визначають подальший хід трагічних подій навколо 18-ї армії. «У червні» — це коли командування Харківського ВО повним своїм складом, як і колеги з інших семи округів, кинули велетенську територію буквально напризволяще. Ще 13 червня! Тобто за 9 днів до 22-го. Хоча війна, якщо вірити «Короткому курсу», була «несподіваною».

Звісно, гірськострілецькі дивізії не потрібні в степах України. А ось щоб «прошити» Карпати й увірватися на Угорську рівнину — такі дивізії потрібні. Планувалося, що вони наступатимуть, а не оборонятимуться...

Однак війна почалася не тої і не так. По-перше, згоріли на землі літаки двох згаданих дивізій, що мали прикривати 18-ту армію. Пам'ятається, один запорізький ветеран, який на початку війни був саме під Чернівцями, пригадував сотні літаків, які палали просто на аеродромі. Друга проблема — топографічні карти. Адже ніхто не збирався форсувати річки у власному тилу, а довелося. А війська без карт і авіації — легка здобич противника.

Але найлегшою та здобич стає, коли затерзані 1937—1938 роками командири більше бояться не ворога, а власної ініціативи.

Тінь Умані

Доля 18-ї армії не раз висіла на волосині. Лише диво, інтуїція та витримка командувача армією врятували її від долі 12-ї та 6-ї армій, які потрапили до відомого Уманського котла.

Цій армії довелося форсувати Прут, потім Дністер, двічі — Південний Буг, зазнавати страшних втрат на переправах від авіації противника. Однак їй вдалося зберегти свій кістяк, поповнюватися резервістами і забезпечувати хоч якийсь бойовий порядок, можливий у тих умовах. 19 серпня 1941 року 18-та та 9-та армії Південного фронту залишили Херсон, переправившись через Дніпро...

Здавалося б — ось порятунок! 18-та армія зайняла рубежі на Лівому березі на ділянці від селища Горностаївки (тоді села) — райцентру Херсонської області, до села Янчекрак (сьогодні — Канівське) Василівського району Запорізької області. Дивізії армії висунуті на схід, штаб армії — у селі Михайлівка (тепер райцентрі Запорізької області).

Тоді страшна тінь Уманського котла нависла не лише над 18-ю армією, а над усім угрупованням військ в Україні. 10 серпня 1941 року під Уманню 103 тисячі радянських бійців опинились у полоні, як і обидва командувачі арміями, 12-ю — генерал Павло Понеделін і 6-ю — генерал Іван Музиченко, 5 командирів корпусів, один — дивізії, ще три комдиви загинули. Ділянка фронту в зоні відповідальності обох армій була відкрита.

Отже, гітлерівці просто рухалися на схід з перервами на відпочинок, харчування і обслуговування техніки. Хто в цьому сумнівається, може ознайомитися з хронікою: Кривий Ріг здали 15 серпня, Миколаїв — 16-го, Нікополь — 17-го, Херсон — 19-го. Біля Дніпропетровська наче зав'язалися бої, але резервна армія із трьох дивізій, нашвидкуруч сформована, не могла справитися з гітлерівцями. 25 серпня вона не тільки залишила місто, а й дозволила противнику створити плацдарм на Лівому березі. Хтось скаже, що за Миколаїв і Херсон 18-та чи навіть 9-та армії відповідали. Так, але коли ударом з півночі їх могли загнати в котел, арміям залишалося тільки відступати.

Одна біда не ходить

26 вересня з котлом під Лубнами—Лохвицею було покінчено. До 700 тисяч бійців і командирів п'яти радянських армій потрапили у полон. Гудеріан рушив назад до Смоленська, а Клейст, уже на чолі 1-ї танкової армії, посунув на Маріуполь—Бердянськ. Війська Південного фронту, які тоді очолював генерал Рябишев, отримали звістку про початок 500-кілометрового маршу Клейста 27 вересня. Навіть одну із частин спішно завантажили на станції Пришиб під Михайлівкою, щоб переправити до Павлограда.

Варто зазначити, що ще 30 серпня гітлерівці форсували Дніпро і в районі Каховки, чим створили серйозну загрозу Криму. Та й війська 9-ї і 18-ї армій уже відступили від початкової лінії на Лівобережжі. Смирнов ще зачепився за Кам'янку-Дніпровську, але в цілому війська двох армій утримували лінію лише трохи західніше Мелітополя.

Радянське командування намагалося полегшити становище кримської групи військ, що відбивала атаки 11-ї армії Манштейна в районі Перекопу. Тому і 9-та, і 18-та армії отримали команду перейти в наступ у районі села Веселе. Це змусило Манштейна призупинити наступ на Крим і перекинути сюди війська.

Змотані у важких оборонних, а потім і наступальних боях, обидві армії Південного фронту не лише не змогли пробитися до Каховки, а й потрапили в пастку, що стала можливою через нездатність командування фронту (та й Ставки) зупинити Клейста біля Павлограда чи південніше. 18-та армія (і деякі частини 9-ї) найкоротшим шляхом рушила з Михайлівки на Токмак і далі на Чернігівку. Саме сюди гнав свої танки і Клейст.

Місце замикання нового котла обране не випадково. Це Приазовська височина, звідки витікають майже всі помітні річки краю — Конка, Молочна, Берда... Хоч і голий степ навколо, але тут багато глибоких ярів, річечок і річок, і прорватися важко.

Смирнов почав прорив з Чернігівки на Попівку, Олексіївку, Вершину Другу, Водяне (тепер Титово) і Десятиріччя Жовтня — саме на той незвичний для Запоріжжя конгломерат сіл у верхів'ях Берди. Метою генерала, який уже знав, що таке переправи через великі ріки, було вийти на водорозділ Конки і Берди. Та й німецькі генерали вміли читати карту. Під селом Вершина Друга 7—8 жовтня зав'язався страшний бій. Як розповіли мені завуч і вчителька історії Смирновської дев'ятирічки Олена Мойшевич і Світлана Фещенко, люди понад добу сиділи у погребах. Бійці, щоб прикритися від авіації, палили солому — для утворення димової завіси. Прорив не вдався — хоч полягло під селом багато бійців, один полковий і три бригадні комісари 18-ї армії. Командувач спробував використати ще один водорозділ — між Бердою і низкою дрібніших річок південніше Попівки. Є багато свідчень, що Сталін надіслав за Смирновим спеціальний літак, але старий вояка, ще поручик царської армії, відмовився від шансу врятуватися самому. Наказ залишити техніку і транспорт, прориватися дрібними групами. І ті групи таки прорвалися! Залишки дев'яти дивізій зібралися на схід від місця прориву під командування начальника штабу армії генерала Колпакчі. 65 тисяч бійців таки потрапили в полон, було втрачено й 125 танків. Після цього гітлерівці швидко дісталися Таганрога і увірвалися в Крим.

Під Попівкою закінчилося везіння генерала Смирнова. Прориваючись з групою у 15 бійців через дорогу — на п'ять кілометрів південніше села, він потрапив під вогонь. Бійці на чолі з командармом рушили в останню атаку, де генерал і загинув. Хоча є документальне свідчення Курила, водія генерала Смирнова, ніби той, під загрозою полону, застрелився...

Генерал Хубе оцінив мужність противника. І поховав Смирнова з усіма почестями. Німецькі солдати пройшли маршем перед могилою генерала і встановили тут камінний хрест. Після війни відбулося перше перепоховання в селі Смирнове, а в 1970-ті — друге. Свідки стверджують, що тіло генерала Смирнова виявилося нетлінним. Одні пригадують приїзд на церемонію дружини, інші — дочки.

На могилі мужнього солдата Андрія Кириловича Смирнова тепер гранітний пам'ятник. На місці його першого поховання — у посадці при шляху з Полог на Андріївку—Бердянськ встановлено пам'ятний знак. Також їх встановлено в місцях загибелі генерала Титова і чотирьох комісарів. Усім їм встановлено вже згадувані бюсти у Смирновому. Там цілком міг би бути й бюст тодішнього бригадного комісара Леоніда Брежнєва. Але він під час боїв ще під Первомайському, у смузі 18-ї армії, перевдягнувшись у цивільне, автомобілем рушив до Дніпропетровська. Хоча це вже зовсім інша історія...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя—Смирнове.

Фото автора та з архіву Смирновської школи I—II ст.

Пам'ятник генералу Андрію Смирнову.

Довоєнне фото генерала А. Смирнова.

ХРОНІКА

21 серпня Гітлер зупиняє в районі Смоленська наступ на Москву командувача 2-ю танковою групою генерала Гудеріана й наказує іти на південь — на Конотоп. Коли той дійшов сюди (8—9 вересня), 17-та армія вермахту форсує Дніпро в районі Кременчука. З цієї миті почали просити Ставку і головкома Південного напрямку маршала Будьонного про відведення військ з Києва. Але Москва була проти. Зрештою, 3-я танкова дивізія з групи Гудеріана вийшла до Лохвиці на Полтавщині. А 1-ша танкова група Клейста (16-та дивізія генерала Хубе) — від Кременчука до Лубен. Для радянських військ лишався 40-кілометровий коридор, щоб урятуватися. А Москва все мовчала... Командувач Південно-Західним фронтом генерал Кирпонос і не думав виявляти ініціативу. Мало того, коли 15 вересня 9-та дивізія групи Клейста завершила оточення військ фронту і 16 вересня новий головком маршал Тимошенко передав УСНУ команду на відступ, Кирпонос вимагав письмового підтвердження з Москви. Воно з'явилося лише в ніч на 18 вересня. А 20 вересня під Лохвицею загинув і Кирпонос, і начальник його штабу Тупиков, і член військової ради Бурмистренко.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 20.12.2012 року по справі № 05/5026/1809/2012 відкрите акціонерне товариство Чигиринське районне об'єднання "Агропроммеханізація" (20901, Черкаська обл., м. Чигирин, вул. Кірова, 164, код ЄДРПОУ 03767038) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Голінного Андрія Михайловича, ліцензія серії АВ № 456347 від 05.02.2009 року, 18035, м. Черкаси, вул. Канівська, 7, кв. 66.

Втрачені документи:
1). ТОВ "ТіП ГРУП": - виписка з єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців Серія ААВ № 691186; - довідка з ЄДРПОУ серія АА № 645031; - Статут;
2). СПД Прейгер Євген Давидович: - виписка з єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців Серія ААВ № 636649;
3). Технічний паспорт на квартиру, зазначену в договорі купівлі-продажу від 30.11.2009р. за № 8444. Бланк ВМО № 615382,
вважати недійсними з 28.12.2012р.;
4). Договір купівлі-продажу квартири від 30.11.09р. за № 8444. Бланк ВМО № 615382.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 23.11.2012 р. порушив провадження у справі № 5011-15/16741-2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Завод Континент" (ідентифікаційний код 14312045; місцезнаходження: 03061, м. Київ, вул. Шепелєва, 7).

Ухвалою господарського суду м. Києва від 18.12.2012 р. розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Швачку Сергія Васильовича, ліцензія АВ №499166 від 09.02.2010 р. (ідентифікаційний код 2830720075, місце проживання: м. Київ, вул. Срібнокільська, буд. 8, к. 250; адреса для листування: 02002 м. Київ, а/с 296).

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 25.12.2012 року по справі № 5/28/2012/5003 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо приватного підприємства "Екатерина" (24300, вул. Леніна, буд. 96, смт. Тростянець, Тростянецький район, Вінницька область, код ЄДРПОУ 20090761), розрахунковий рахунок 26007001084646; МФО 300670, в ПАТ КБ "Хрещатик"). Ліквідатором ПП "Екатерина" призначено Бахура Руслана Миколайовича, м. Вінниця, вул. Келецька, 106/70, ліцензія АВ № 600803 від 13.06.2012 року. Письмові заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 11.12.2012р. у справі № 5015/2599/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "ЛюксорЦентрТорг" (79022, м. Львів, вул. Городоцька, 170, код 34768703, п/р № 26007000929001 у відділенні ПАТ КБ "Надра" Львівське РУ, МФО 325978) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Коваля Віталія Валерійовича (ліцензія АГ № 594815 від 06.04.2011р.), поштова адреса:79034, м. Львів, вул. Листопадна, 11/25.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ
про надходження і використання коштів "КМКС"
Партія угорців України
за 2012 рік

1. Надходження - 0.0.
2. Використання - 0.0.

Всього: 0.0.

На 1 січня 2013 року виробничих підприємств, земельних ділянок, власних будинків "КМКС" Партія угорців України" немає.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 25/5005/11117/2012 від 27.12.2012 р. ТОВ "ФАКТОРІАЛ-ТОРГ" (код ЄДРПОУ 37987895, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 28-А) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ГРАФІТ М" (код ЄДРПОУ 38199886). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, буд. 13-А, прим. 220. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "ФАКТОРІАЛ-ТОРГ" (код ЄДРПОУ 37987895).

До уваги кредиторів
Приватного підприємства "Гірник - Будівельник"
(код за ЄДРПОУ 3683252)

Комісія з припинення ПП "Гірник - Будівельник" повідомляє про припинення Підприємства шляхом ліквідації за рішенням власника (рішення №7 від 24.12.2012 р.), створено комісію з припинення, до складу якої призначено головою комісії Кабаченко О.А., 1963912952, членом - Шестакову Т.В., 2103415084. Кредитори Підприємства для заявлення своїх вимог до Підприємства повинні письмово звернутися до комісії з припинення за адресою: 86152, м.Макіївка, вул. Краснодарська, буд. 8, кв.12 з обов'язковим обґрунтуванням своїх вимог до Підприємства та наданням документів, що підтверджують такі вимоги.

Голова комісії з припинення.

Постановою Господарського суду Одеської області (65119,м.Одеса,пр.Шевченка,29) від 19.12.2012 р. по справі № 7/434-10-4441 визнано банкрутом ВАТ "Балтський молочноконсервний комбінат дитячих продуктів"(Одеська обл., Балтський р-н, с.Білино , код ЄДРПОУ 04689582), ліквідатором призначено Сафронову Світлану Володимирівну (65012, м. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 61 кв.5).

На підставі рішення загальних зборів учасників від 29.12.2010р. проводиться ліквідація товариства з обмеженою відповідальністю "Паралель індастріал групп", код за ЄДРПОУ 34903311, адреса : 94200, Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Кірова, 136.

Головою ліквідаційної комісії призначено Суворову І.В.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців після публікації цього оголошення за адресою підприємства.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) ухвалою від 07.12.2012 р. за заявою кредитора - Товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія з управління активами "Фейненшл Ресорс Менеджмент" яке діє в інтересах та за рахунок пайового венчурного не диверсифікованого" закритого інвестиційного фонду "ФРМ-ПРИБУТОК" (49107, м. Дніпропетровськ, буд. Зоряний, 1А, (ЄДРПОУ 35338955) порушено провадження у справі № 29/5005/10593/2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "В.В.В." (ЄДРПОУ 31540477, 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Карла Маркса, буд. 90, р/р № 26003000004377 в ПАТ КБ "Промекономбанк", МФО 334992).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 20.12.2012р. у справі № 29/5005/10593/2012 відносно Товариства з обмеженою відповідальністю "В.В.В." введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючою Князєву Євгенію Григорівну (ліцензія серія АВ № 547916, поштова адреса: 49018, м. Дніпропетровськ, вул. Гідропаркова, 17/50, ідентифікаційний номер 3031000720).

Вимоги кредитора до боржника приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Копії заяв з додатками надсилати боржнику та розпоряднику майна.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 19.12.2012 р. по справі № 5016/847/2012(5/27) визнано банкрутом ВАТ "Олександрівський гранітний кар'єр " (Миколаївська обл., Вознесенський р-н, смт. Олександрівка , вул. Степова, 68 , код ЄДРПОУ 00292346), ліквідатором призначено Сафронову Світлану Володимирівну (65012, м. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 61 кв.5).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 10.12.2012 року по справі № 49/154-б ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "МАЯК-ПІВНІЧ" (ЄДРПОУ 30784868, місцезнаходження: 02002, м. Київ, вул. Степана Сагайдака, буд. 114 А) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Оксану Анатоліївну (ліцензія серії АВ № 566913 від 08.09.2011 р.). Поштова адреса: 01010, м. Київ, вул. І. Мазепи, буд. 14, оф. 2.

Постановою господарського суду м. Києва від 28 грудня 2012 року у справі №5011-46/18261-2012 визнано боржника Організацію орендарів орендної фірми "Екста" (ЄДРПОУ 36149152, 01001, м. Київ, вул. Шота Руставелі, буд. 11) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Самофалова Валентина Вікторовича (ліцензія серії АД №077599 від 19.11.2012р., ідентифікаційний номер 3012803539).

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута направляються до господарського суду м. Києва (ЄДРПОУ 05379487, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) та арбітражному керуючому Самофалову Валентину Вікторовичу (01103, м. Київ, бульвар Дружби Народів, буд. 14-16, кв. 195) протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановами Господарського суду Рівненської області (м. Рівне, вул. Набережна, 26-а) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури: по справі №5019/1475/11 від 27.11.2012 року Відкритого акціонерного товариства "Здолбунівський завод продовольчих товарів" (код ЄДРПОУ 05515223, вул. Щепкіна, 13, м. Здолбунів, Здолбунівського району Рівненської області, 35700) та по справі №5019/1585/12 від 23.10.2012 року Товариства з обмеженою відповідальністю "Украгрохімсервіс" (код ЄДРПОУ 31299628, вул. Відінська, 39, м. Рівне, 33018). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну, ліцензія АВ №547763 (33001, м. Рівне, вул. Бічна, 12).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 20.12.2012 р., порушено провадження у справі №38/5005/10393/2012 про банкрутство ТОВ "Рудмашсервіс" (код ЄДРПОУ 31735895 юридична адреса: 50066, м. Кривий Ріг, вул. Луганська, 1А, р/р 26003039209500 в філії АТ "Укрсиббанк", МФО 351005.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лукашука Миколу Васильовича, ліцензія АВ №547896, поштова адреса: 50051, м. Кривий Ріг, а/с 2558, тел. (056) 404-03-98, (067) 721-57-94.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації даного оголошення.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) ВІД 20.12.2012 р. порушено провадження у справі №38/5005/10390/2012 про банкрутство малого приватного підприємства "Вікам" (код ЄДРПОУ 21882955, юридична адреса: 50053, м. Кривий Ріг, вул. Мусорського, 13А, р/р 26006039152900 в філії АТ "Укрсиббанк", МФО 351005.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лукашука Миколу Васильовича, ліцензія АВ №547896, поштова адреса: 50051, м. Кривий Ріг, а/с 2558, тел. (056) 404-03-98, (067) 721-57-94.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації даного оголошення.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченко Т.Г., 18/1) від 24.12.2012 р. по справі № 5021/1506/12 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Сумську ремонтно-будівельну дільницю "Рембуд" (м. Суми, вул. Чернігівська, 11, ід. код. 03120940) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Корнілова Євгенія Олександровича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 498984 від 16.11.2009 р.).

Місцезнаходження: 40000, м. Суми, пл. Незалежності,1, офіс 408; тел. (0542) 619-837.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Вища кваліфікаційна комісія суддів України, відповідно до статей 74, 76 та 80 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Медведєва Андрія Михайловича - апеляційного суду Луганської області, **Бондар Яни Миколаївни** - апеляційного суду Дніпропетровської області, **Ткаченко Людмили Яківни** - апеляційного суду Кіровоградської області, **Курочкіної Олени Михайлівни** - Апеляційного суду Автономної Республіки Крим, **Панас Оксани Володимирівни** - апеляційного суду Рівненської області.

Росохи Андрія Володимировича - Первомайського міськрайонного суду Харківської області, **Журавської Олени Василівни** - Деснянського районного суду міста Києва, **Пінкевич Наталії Сергіївни** - Києво-Святошинського районного суду Київської області, **Жежери Олени Володимирівни** - Оболонського районного суду міста Києва, **Федорець Світлани Володимирівни** - Якимівського районного суду Запорізької області, **Дашутіна Ігоря Володимировича** - Сумського районного суду Сумської області, **Гришковець Алли Леонідівни** - Овруцького районного суду Житомирської області, **Литвиненко Ірини Вікторівни** - Деснянського районного суду міста Чернігова, **Бурлаки Андрія Івановича** - Придніпровського районного суду міста Черкаси, **Стефанишина Сергія Леонідовича** - Новоушицького районного суду Хмельницької області, **Баськова Миколи Миколайовича** - Ярмолинецького районного суду Хмельницької області, **Грінчук Олександри Петрівни** - Ленінського районного суду міста Харкова, **Крамаря Василя Мирославовича** - Бережанського районного суду Тернопільської області, **Ковалевської Лесі Миколаївни** - Фастівського міськрайонного суду Київської області, **Літвінової Олександри Геннадіївни** - Шевченківського районного суду міста Чернівці.

Головіної Катерини Ільдарівни - господарського суду міста Києва, **Чистякової Інни Олегівни** - господарського суду Харківської області, **Людоговської Вікторії Володимирівни** - господарського суду Херсонської області, **Цимбал-Нарожної Марини Петрівни** - господарського суду Чернігівської області, **Кравченко Вікторії Єфимівни** - господарського суду міста Севастополя, **Гончарова Сергія Августовича** - господарського суду Миколаївської області.

Панченко Наталії Дмитрівни - Київського окружного адміністративного суду, **Огурцова Олексія Петровича** - окружного адміністративного суду міста Києва.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, м-н Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 24.12.2012 р. по справі № 5023/2567/12 товариство з обмеженою відповідальністю "ТЕХНОТРАНС 2006" (код ЄДРПОУ 34446050, адреса: 62421, Харківська область, Харківський район, селище Радгоспне, буд. 28) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Зеленцова Олексія Петровича (ліц. АВ № 600672 від 20.02.2012 р., адреса для листування: 61202, м. Харків, вул. Ахсарова, буд. 11, кв. 107).

Ухвалою господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54А) від 19.11.2012 р. у справі №5004/1461/12 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Західспецпрофіль" (43016, м. Луцьк, вул. Стуса, 1, код в ЄДРПОУ 30248036, п/р 2600101300040 у Волинській філії ТОВ "Укрпромбанк", МФО 303008). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Григор'єва Валерія Васильовича (м. Луцьк, вул. Винниченка, 26, код 3274003112, ліцензія АВ №592959 від 27.10.2011 р.)

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дати опублікування даного оголошення.

Свідоцтво про державну реєстрацію, свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість, статут, печатки, штампи та інші бухгалтерські документи **товариства з обмеженою відповідальністю "Орільське хлібоприймальне підприємство"** (код ЄДРПОУ 31148751, зареєстроване за адресою: Харківська обл., Лозівський р-н, смт. Орілька, вул. Жовтнева, буд. 1) прошу вважати недійсними.

Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС" у зв'язку з втратою полісів повідомляє про визнання недійсними нижченаведені бланки:
ОСЦПВВНТЗ:
серія АА №№ 1142522-1142529; 1142537; 1142619-1142620; 1142628-1142700; 1142793; 1142902; 1142911-1142920; 1143013; 1143179; 1143186-1143200; 1143212-1143220; 1143242-1143260; 1143384-1143400; 1143532-1143550; 1143761; 1143765; 1143777; 1143835-1143850; 1143918; 1144015-1144016; 1144062; 1144071-1144072; 1144077-1144080; 1144227-1144230; 1144321-1144360; 1144424-1144460; 1144490; 1144497; 1144553-1144570; 1144592-1144593; 1144597; 1144661-1144750; 1144801; 1144817-1144818; 1144825; 1144847-1144851; 1144861-1144867; 1144870-1144900; 1144907-1144940; 1144956-1145020; 1145030-1145070; 1145091-1145110; 1145221-1145226; 1145237-1145320; 2631666; 2633982-2633986; 3206830; 3206875; 3206949; 3206969-3207000; 3207020-3207030; 3207032; 3207551-3207559; 3207578; 3207732; 3207735-3207740; 3212098; 3212102; 3992351-3992400; 3995539-3995550; 3997080-3997090; 3997676; 6217982-6218076; 6218527-6218576; 6218590; 6220865-6220895; 7217979; 3209642; 3992605; 3996105; 7215931-7215932; 7216822-7216823; 1144534-1144536; 1144539; 1144541; 1145085; 6218122-6218124; 0252745-0252748; 2631734; 2628918-2628920; 2631724; 2633500; 3209999; 3994735-3994738; 3994757-3994760; 7207836; 7217244-7217245; 7217271; 7217275; 7217277; 3211845; 2633709; 2633711; 2628739; 2628741; 3990404; 6214687; 7215615-7215616; 2628815; 7207549-7207550; 3992780; 6220976; 6220983; 6220991-6220994; 6220996-6221000; 6221002; 6221004-6221017; 7218396; 7218398-7218400; 3994850; 3997590; 1148166; 2631676; 2631697; 2631700; 1140932; 3207484; 6223562; 7213329; 7216722; 6214525; 1148436; 2631613; 2631618; 2631622-2631627; 2631629-2631633; 2631635-2631636; 2631640; 3210133; 3212480; 3213559-3213560; 3213562-3213566; 3213583-3213585; 3213587-3213591; 3213593-3213596; 3213602-3213604; 3992234; 6223523; 6223537; 6223543-6223544; 7215114; 7215118-7215126; 7215128-7215130; 7215134; 7215137-7215139; 7218933-7218934; 1139449; 3207919; 3207968; 6214412; 7217368; 7217390; 7217698; 7217738; 7217751; 7217757-7217758; 6214495; 7217728; 7217730; 3993700
ОСЦПВВНТЗ:
серія АВ №№ 0100446; 5036209; 1026900; 1026910; 1026932; 1026934; 1026935; 5036232; 5036246; 5036250; 6881935

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

№ 4 (5504) СЕРЕДА, 9 СІЧНЯ 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у східних та південних областях — сніг, у Криму — мокрий сніг. Вітер північний, північно-західний, 5—10 м/сек. Температура вночі 7—10 градусів морозу, на заході та сході 13—15, у Криму 2 градуси морозу. Вдень 5—7, у центрі 8—10 градусів морозу, на півдні — близько 0.

ЦЬОГО ДНЯ, 9 СІЧНЯ

1943. Протягом дня було заарештовано всіх учасників партійного підпілля Краснодона (Луганська обл.). **1945.** Повідомляється, що після визволення від німецьких загарбників Трускавецький курорт відкрив свій перший сезон. **1976.** На Нікопольському заводі будівельних машин ім. В. Леніна, що на Дніпропетровщині, створено унікальний баштовий кран для спорудження 30—35-поверхових будинків. **1983.** На заводі тонкоорганічного синтезу (Івано-Франківськ) освоєно дві нові види товарів побутової хімії — миючу пасту «Елізант» і засіб для підсинювання білизни «Льонок», випуск якого вперше освоєно в СРСР. **1997.** У Запоріжжі відкрито пам'ятний знак, присвячений 2000-річчю Різдва Христового.

ПЛАНЕТА

Депардьє прогуляв суд у справі про кермування напідпитку

Російські кінострічки про Распутіна та Пугачова з Жераром Депардьє **(на знімку)** в головний ролі в рекламі вже не потребують. Адже новина про те, що президент Росії Володимир Путін особисто вручив відомому французькому акторові паспорт громадянина РФ, залишається однією з центральних не тільки в російській, а й у західній пресі. Свіжим інформаційним приводом згадати про місцеперебування новоспеченого росіянина стало повідомлення про те, що Депардьє не з'явився у вівторок, 8 січня, до паризького суду, де розглядається справа про їзду актора напідпитку, **пише Agence France-Presse.**

Річ у тім, що скандально відомий в останні роки актор у листопаді 2012 року в Парижі впав зі свого мопеда. Поліція тоді виявила, що рівень алкоголю в крові актора перевищував норму втричі. Тепер йому загрожує штраф 4,5 тисячі євро та два роки в'язниці... Газета «Le Monde» уточнює, що через неявку в найближчі місяці Депардьє стане перед кримінальним судом. І, **як послужливо нагадує BBC News,** актор одного разу зізнався, що випиває до шести пляшок вина на день. Зважаючи на все, у відповідному настрої він перебував і в Росії, де одягненим у косоворотку радісно приймав паспорт із рук Володимира Путіна. За столом під час обіду в Сочі обоє розмовляли один з одним, як двоє найщиріших друзів. І це досягнення російської зовнішньої політики показували росіянам у всіх новинах.

«Жераре, ти задоволений своєю роботою?» — запитав Путін. На що громадянин РФ відповів: «Зйомки фільму «Распутін» були чудовими. Ти його ще не бачив? Ми тобі його вишлемо!». Потім з почестями Депардьє зустрічали й у Мордовії, де він планує в майбутньому оселитися. При цьому іноземна преса переймається тим, наскільки Депардьє адекватний.

Жоден з фільмів Жерара Депардьє не був таким поганим, як його акторська гра в останні дні, одностайні в думці французькі газети, які говорять про «дешеву комедію»...

Не всі в захваті від того, що відбувається і в Росії. «Молебень на вигнання Депардьє» назвав відомий православний проповідник — протодиякон Андрій Кураєв — молебень, який зробили в понеділок на честь 200-річчя перемоги у Вітчизняній війні 1812 року. Про це Кураєв повідомив у своєму блозі на «Эхо Москвы». На думку Кураєва, «жарт Божий» полягає саме в тому, що головною новиною Різдва стали пригоди Депардьє в Росії...

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото Photoshot/ Укрінформ.

Пампухи різних народів

У Львові стартувало міське свято Пампуха. Його організатор Андрій Сидор розповів: «Свято цікаве тим, що кожного року на ньому представляють дедалі більший асортимент головного продукту. До того ж цього разу були не лише українські, а й пампухи народів світу. Також ми презентуємо велетенську різдвяну зірку діаметром 4 метри — вона підсвічена та обертається».

Тож на площі Ринок можна посмакувати різноманітними пампухами — тут є і польські з сирною начинкою, і німецькі з полуничною, і традиційні ізраїльські, й американські, й, звичайно, найбільше — українських. Загалом кондитери та господині підготували 50 000 пампухів, тож їх вистачить усім.

Олександр СИРЦОВ.

Фото прес-служби ЛМР.

Свинячий грип почав свою атаку на поляків

Свинячий грип починає збирати свої жнива у Польщі. Викликані ним ускладнення забрали життя вже чотирьох поляків — двох у Кракові, по одному — в Бєльсько-Бялій та в Новому Тарзі. Кілька осіб перебувають у тяжкому стані в інфекційних лікарнях. Інформація про ці факти у ЗМІ нагнала страху на мешканців, в уяві яких відродилися картини пандемії 2009—2010 р.

Станом на 7 січня 39 хворих виявлено в Сілезькому воєводстві, 35 захворювань на цей тип грипу зареєстровано в Підкарпатському воєводстві, ще 7 — у Лодзькому та 3 — в Малопольському. В лікарні в Бєльсько-Бялій оголошено карантин у зв'язку із поширенням захворювання серед персоналу, а в окремих школах міста вчителі та учні вже одягли захисні марлеві пов'язки, що повинні захистити їх від поширення грипу.

У санепідеміологічній службі заспокоюють стурбованих імовірністю пандемії громадян, що немає причин для занепокоєння, бо поки що немає підстав навіть для того, щоб говорити про епідемію. Оскільки в останні роки стало нормою від 300 до 400 тисяч захворювань на сезонний грип, що й справді небагато порівняно з 80—90-ми роками минулого століття, коли в сезон він звалював з ніг по кілька мільйонів мешканців країни. Донині не стала винятком із правил і цьогорічна санітарно-епідеміологічна ситуація, хоча й кількість захворювань на сезонний грип на 80 тисяч вища порівняно з таким періодом минулого року.

Тим часом спеціалісти-епідеміологи наголошують, що кількість випадків захворювання на грип типу AH1N1 зростатиме, оскільки він поступово перебирає на себе роль сезонного грипу й не є небезпечнішим за нього. Оскільки сезон грипу, що розпочався в листопаді, триватиме до березня, поляків закликають бути обережними та дотримуватися базових принципів протигрипозної гігієни.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Японія висловила протест Китаю

МЗС Японії висловив офіційний протест Китаю вперше після приходу до влади в Токіо уряду націоналістів.

«Китайського посла в Токіо Чен Юнхуа викликали до заступника міністра закордонних справ країни у зв'язку із вторгненням напередодні, 7 січня, чотирьох кораблів КНР у територіальні води навколо островів Сенкаку (китайська назва — Дяоюйдао). Через ці незаселені острови в Східно-Китайському морі дві країни ведуть суперечку протягом декількох десятиліть. Японія зажадала, щоб подібні інциденти надалі не повторювалися. Китайський дипломат заявив, що острови належать КНР, однак обіцяв повідомити Пекін про реакцію японської влади», — йдеться в повідомленні.

Нагадаємо: відносини Японії й Китаю загострилися вперше відтоді, як японський уряд очолив лідер Ліберально-демократичної партії Сіндзо Абе **(на знімку).**

Новий прем'єр має репутацію націоналіста й консерватора: перед виборами він пообіцяв проводити жорсткішу політику щодо Китаю, з яким у Японії є конфлікти через декілька спірних територій, у тому числі острови Сенкаку, **пише «Укрінформ» з посиланням на Agence France-Presse.**

Генсек ООН назвав пропозиції глави Сирії з припинення війни марними

Генсек ООН Пан Гі Мун **(на знімку)** виступив 7 січня з осудом мирних ініціатив, запропонованих напередодні президентом Сирії Башаром Асадом. На думку глави організації, у конфлікту в країні немає силового розв'язання, в той час як її лідер дав обіцянку продовжити «війну з тероризмом».

На думку Пан Гі Муна, ініціативи Б. Асада суперечать Женевській декларації 2012 року. Згідно з документом Сирія потребує формування перехідного уряду, прихід якого до влади покладе край конфлікту. За останніми даними ООН, жертвами конфлікту в Сирії стали не менш як 60 тисяч осіб.

ФОТОФАКТ

Український екіпаж на «Г-Форс» став п'ятнадцятим у заліку позашляховиків на другому етапі ралі «Дакар-2013», що триває в Перу.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Заворушення в Белфасті

У Північній Ірландії вже кілька днів поспіль не вщухають заворушення. Виступи були спровоковані рішенням міської ради Белфаста про національний британський прапор. Тепер його можна буде піднімати над мерією тільки у свята, а не щодня, як раніше. У ході зіткнень юніоністів та націоналістів з поліцією були вже арештовані більш як сто осіб. Кількість поліцейських, потерпілих від дій протестувальників, сягнула 60, **повідомляє Євроньюс.**

У понеділок демонстрація біля будівлі міської ради Белфаста розпочалася цілком мирно, однак ближче до вечора переросла в зіткнення: група з 250 людей — імовірно, прихильників ідеї об'єднання Ірландії та Північної Ірландії — напала на інших демонстрантів. Поліція намагалася розборонити противної сторони, однак у стражів порядку полетіли цегла та пляшки із запалювальною сумішшю. Поліцейським довелося застосувати гумові кулі та спецтехніку.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28024

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»